

The Paradox of Utopia and Dystopia in North Korea

Mohammad Karampouri

Ph.D. Candidate, Department of Political Science (Political Thought), Ferdowsi University of Mashhad, Mashhad, Iran.

Seyed Hosein Athari-

Associate Professor, Department of Political Science (Political Thought), Ferdowsi University of Mashhad, Mashhad, Iran.

Extended Abstract

Problem Definition

Totalitarian regimes often adopt a utopian vision, with their leaders justifying their ideologies and decisions as steps toward creating a better society. The opposite of utopia is dystopia—a condition in which the political system fails to achieve its promised goals. In this context, North Korea stands out as one of the most totalitarian societies in the modern era, governed by one of the most repressive regimes in the world. Consequently, many political scientists and international relations scholars argue that North Korea's political system exemplifies totalitarianism, characterized by a utopian narrative used to justify maximum control over every aspect of society. This research aimed to examine how North Korea has

– Corresponding Author: Mohammadkaram007@gmail.com

How to Cite: Karampouri, M., & Athari, H. (2025). The paradox of utopia and dystopia in North Korea. *State Studies*, 11 (41), 297-342.

Doi: [10.22054/tssq.2025.70459.1344](https://doi.org/10.22054/tssq.2025.70459.1344)

Received: 08/10/2022

Accepted: 01/12/2022

ISSN: 2476-2806

eISSN: 2476-6828

descended into dystopia by analyzing the dimensions of its political, economic, and military development. The analysis focused on economic data and graphs to explore the factors and strategies that have shaped the direction of North Korea's political system in both domestic and foreign policy.

Materials and Methods

The present study used a descriptive–analytical method aimed at not only describing the current situation but also explaining the reasons behind how and why the problem exists and its various dimensions. To effectively explain and justify these reasons requires strong, well-founded arguments. This argumentative support was drawn from a thorough literature review and theoretical discussion, including the formulation and application of established propositions and theories.

Results and Discussion

The North Korean regime follows four core ideologies—Suryong (leader worship), Juche (complete self-sufficiency), Songun (military priority), and Songbun (hereditary caste system)—aiming to achieve a utopian state. However, the reality shows that their interpretation of utopia is fundamentally flawed. While the characteristics and principles of utopia are inherently opposed to those of a totalitarian political system, North Korea's regime starts from a deeply broken society and mistakenly presents its totalitarian state as utopian. Economic data, statistics, and political indicators reveal a system characterized by a single party under one leadership, official state ideologies, party control over technology and mass media, the party's control over the army, pervasive fear, repression, and police control, as well as total control over the planned economy and all aspects of society. Despite this, widespread poverty and significant social

challenges persist, leading many citizens to question the legitimacy of the state and its political system. The hereditary discrimination enforced by the Songbun system, the failure of Juche ideology, and the prioritization of military policy (Songun) over the country's economic needs demonstrate the regime's totalitarian nature. Concerning foreign policy, North Korea's aggressive nuclear policies have resulted in comprehensive sanctions, severe economic decline, global isolation, and internal as well as external ruin.

Conclusion

North Korea faces an inescapable paradox. Due to the adoption of the Suryong ideology, the regime is unable to implement political reforms or introduce modern information and communication technologies into the system. At the same time, increasing centrifugal forces threaten to destabilize and potentially overthrow the regime. Furthermore, the Songbun discrimination system severely limits the country's political and economic development capacity. The Juche ideology has failed both domestically and internationally, a fact acknowledged by the country's leaders. Alongside Juche's emphasis on self-sufficiency, the Songun ideology has come under intense international pressure through severe sanctions targeting North Korea's military and nuclear programs. The rise in military expenditure and aggressive military policies (Songun), including provocative nuclear tests, have not only hindered economic development and reforms but also triggered comprehensive international sanctions and global isolation, pushing the country toward a dystopian state. The lifting of sanctions and access to international markets depend on nuclear negotiations and agreements with key negotiating countries, especially the United States. However, meaningful nuclear disarmament would require abandoning both the Songun and Juche ideologies. As a result, Kim Jong Un's nuclear

negotiations with the United States and other world powers have reached a deadlock, presenting a profound and paradoxical challenge for North Korea's future.

Keywords: Dystopia, North Korea, Totalitarian system, Utopia.

ناسازه آرمانشهر و ویرانشهر در دولت کره شمالی

دانشجوی دکتری علوم سیاسی دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

محمد کریمپوری ^{ID}

دانشیار علوم سیاسی (اندیشه سیاسی)، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

حسین اطهری * ^{ID}

چکیده

نظام‌های تمامیت‌خواه دارای رویکرد آرمانشهری هستند و رهبران آن‌ها، ایدئولوژی و تصمیمات خود را برای رسیدن به وضعیت بهتر توجیه می‌کنند و در وضعیت ویرانشهری، نظام سیاسی در رسیدن به اهداف خود با ناکامی مواجه می‌شود. در این راستا، نظام کره شمالی که از چهار ایدئولوژی، سوریونگ (رهبر)، جوچه (خودکفایی همه‌جانبه) سونگون (اولویت نظامی) و سونگون (نظام کاست ارثی) برای رسیدن به وضعیت آرمانشهری پیروی می‌کند. سؤال مهم این است که از دیدگاه رویکرد آرمانشهری و ویرانشهری، تحلیل نظام کره شمالی در ابعاد داخلی و سیاست خارجی خود نمایانگر چه وضعیتی است؟ بنابر فرضیه، ابعاد توسعه سیاسی، اقتصادی و نظامی کره شمالی نشان می‌دهد که این کشور نمایانگر یک ویرانشهر است. بر اساس روش توصیفی-تحلیلی نتایج تحقیق مبتنی بر تحلیل داده‌ها و آمارهای اقتصادی و تجزیه و تحلیل شاخص‌های سیاسی نشان می‌دهد این نظام شاخص‌های دولت تمامیت‌خواه و ویرانشهری را با وضعیت اقتصادی نابسامان و شکننده به نمایش گذاشته است و در بالاترین رتبه‌های جهانی کنترل حداکثری، سرکوب سیاسی و عدم مشروعیت قرار دارد. به دلیل وجود نظام تبعیض ارثی سونگون و شکست ایدئولوژی جوچه و اولویت سیاست‌های نظامی سونگون بر تأمین نیازهای اقتصادی و در نتیجه پدید آمدن فقر گسترده و چالش‌های انسانی با عدم مشروعیت دولت و نظام سیاسی مواجه شده است و در عرصه سیاست خارجی به دلیل سیاست‌ها و آزمایش‌های هسته‌ای تهاجمی مغایر با جامعه بین‌الملل با تحریم‌های همه‌جانبه بین‌المللی مواجه شده و دچار افول شدید اقتصادی و انزوای جهانی شده است و در ابعاد داخلی و خارجی در ویرانشهر قرار دارد.

واژگان کلیدی: آرمانشهر، کره شمالی، تمامیت‌خواهی، ویرانشهر.

مقدمه

کره شمالی به عنوان یکی از تمامیت‌خواه‌ترین^۱ جوامع دوران مدرن تلقی می‌شود. این رژیم در بالاترین رتبه‌های استاندارد جهانی سرکوب سیاسی قرار دارد و در واقع توسط برخی به عنوان طولانی‌ترین رژیم تمامیت‌خواه باقی‌مانده در نظام بین‌الملل شناخته می‌شود. کنترل سیاسی گنجانده شده در دستگاه جامعه کره شمالی آن قدر قوی است که رژیم کره شمالی برای چندین دهه از سوی مخالفان سیاسی تهدید نشده است (Silberstein, 2010:1). سه نسل از کیم‌ها از زمان پایان جنگ جهانی دوم و رهایی کره از سلطه استعمار ژاپن، مقام رهبری عالی را در کره شمالی بر عهده داشتند و با استفاده از سرکوب شدید و سیستم حمایتی که حمایت‌نخبگان و ارتش را تضمین می‌کند، با اقتدار مطلق حکومت کرده‌اند. کیم ایل سونگ^۲ بنیان‌گذار کره شمالی بود که از سال ۱۹۴۸ تا زمان مرگش در سال ۱۹۹۴ حکومت کرد. پسرش کیم جونگ ایل (۱۹۹۴-۲۰۱۱)^۳ جانشین او شد که به مدت هفده سال تا اواخر سال ۲۰۱۱ حکومت کرد. سپس رهبری در سال ۲۰۱۲ به پسر کیم جونگ ایل، یعنی کیم جونگ اون^۴ منتقل شد. این رژیم با سه نسل کیم‌ها، با قدرت تبلیغات و ایدئولوژی و برای توجیه کنترل حداکثری، همواره یک آرمانشهر^۵ را به مردم خود وعده داده بودند. در این راستا، نظام‌های سیاسی تمامیت‌خواه یا توتالیتار^۶ دارای اهداف ترسیم شده مبتنی بر اهداف آرمانشهر می‌باشند و با کنترل اعمال خصوصی و عمومی افراد (در تمام وجوه) سعی دارند آرمانشهری طراحی کنند که توده‌ها را بر مبنای آن بسیج می‌کنند. برای یافتن این ادعا که «آرمان‌گرایی» زیربنای تمامیت‌خواهی است، لازم نیست خیلی جستجو شود درحالی که همه این رژیم‌ها (آلمان نازی، ایتالیا فاشیستی و ...) اغلب به عنوان «ویرانشهری»^۷ توصیف می‌شوند، تلاش‌های جدی کمی برای تعیین اینکه چه جنبه‌هایی از

^۱Totalitarianism^۲Kim IL Sung^۳Kim Jong IL^۴Kim Jong Un^۵Utopia^۶Dystopia

«آرمان شهری» در شکل‌گیری این وضعیت تنزل آمیز کمک کرده باشد، انجام شده است (Clysse, 2017: 328). بر این اساس، نظام سیاسی کره شمالی یکی از معدود نظام‌های باقی‌مانده از نوع تمامیت‌خواه است که بعد از فروپاشی شوروی به‌جای مانده است. بر همین مبنا؛ بسیاری از تحلیل‌گران علوم سیاسی و روابط بین‌الملل معتقدند که نظام سیاسی کره شمالی تحت سلسله کیم‌ها از نوع نظام تمامیت‌خواه است که کنترل حداکثری را بر تمام شئون جامعه اتخاذ کرده است.

مسئله مهم این است که جهت‌گیری نظام سیاسی کره شمالی در سیاست داخلی و خارجی تحت تأثیر چه رویکردها و مختصات‌ی شکل گرفته و از دیدگاه آرمانشهر و ویرانشهر آن‌ها در چه وضعیتی هستند. تحلیل ابعاد ایدئولوژی این نظام و بررسی وضعیت توسعه سیاسی، اقتصادی و نظامی کره شمالی و همچنین داده‌ها و نمودارهای اقتصادی و سیاسی آن می‌تواند پاسخ روشنی به مسئله و سوال تحقیق دهد. بر همین مبنا، سؤال مهم این است که از دیدگاه رویکرد آرمانشهری و ویرانشهری، تحلیل نظام کره شمالی در ابعاد داخلی و سیاست خارجی خود نمایانگر چه وضعیتی است؟

پیشینه پژوهش

در مورد نظام تمامیت‌خواه کره شمالی تحقیقات بسیاری صورت انجام شده است اما از دریچه و دیدگاه آرمانشهری و ویرانشهری در تحقیقات کمی صورت گرفته است. در این زمینه، سوگ یون کیم (Suk-Young Kim, 2010)، با تدوین کتابی به آثار هنری مانند، سینما، تئاتر، نقاشی‌ها، آداب رسوم و به‌طور کلی فرهنگ کره شمالی پرداخته است و با نقد آثار فرهنگی کره شمالی نشان داده است که چگونه تخیل آرمانشهری توسط نظام تمامیت‌خواه این کشور جایگزین واقعیت شده است و اینکه چرا کره شمالی در ارائه نمایش این خودارزیابی ایدئال شده وسواس دارد درحالی‌که واقعیت سیاسی، اقتصادی و اجتماعی-فرهنگی آن تضاد فاحشی را ارائه می‌دهد. گریگوری کلیز (Claeys: 2017) در کتاب خود با عنوان «ویرانشهر یک تاریخ طبیعی» نظام‌های تمامیت‌خواه آلمان، شوروی، کامبوج، ایتالیا و کره شمالی را بررسی نموده است و سپس ارتباط آن‌ها را با

رویکرد آرمانشهر و ویرانشهر مورد بررسی قرار داده و به این نتیجه رسیده است که نظام‌های تمامیت‌خواه به ویژه کره شمالی به ویرانشهر ختم می‌شوند.

خسروی (۱۳۹۹)، در مقاله خود با عنوان «تحلیل مؤلفه‌های توتالیتاریسم در کره شمالی»، ویژگی‌های تمامیت‌خواه نظام کره شمالی را مورد بررسی قرار می‌دهد. او معتقد است که در این کشور، رهبر عالی و حزب کارگر با نفوذ در تمام ارکان قدرت و با سوءاستفاده از آرمان‌های مکتب جوچه^۱ و رهایی از استعمار ژاپن، بر پایه سه عنصر: رهبر واحد، ایدئولوژی واحد، حزب واحد و بهره‌مندی از سیاست سونگون^۲ (اولویت-نظامی)، شاخصه‌های رژیم توتالیتاریسم را ایجاد نموده‌اند.

لانکوف (Lancov, 2013)، در کتاب خود به نام «کره شمالی واقعی: زندگی و سیاست در آرمانشهر شکست‌خورده استالینیستی»، نشان می‌دهد که رهبران این کشور با سیستم جاسوسی و پلیسی گسترده با بی‌رحمی مردم را کنترل می‌کنند؛ اما معتقد است سیستم قدیمی به آرامی در حال فروپاشی است و در درازمدت، با اصلاحات یا بدون اصلاحات، رژیم ناپایدار است و در صورت تلاش برای آغاز اصلاحات، موجب انفجاری دراماتیک رژیم خواهد شد و حیات حکومت طولانی نخواهد بود.

نویسنده دیگر، تارا او (Tara O, 2016) در کتاب خود با عنوان «چالش‌های فروپاشی کره شمالی، برنامه‌ریزی و ژئوپلیتیک اتحاد» به بررسی ساختار سیاسی، نظامی و اقتصادی کره شمالی پرداخته است. هدف برجسته کردن خطر فزاینده سقوط کره شمالی و ترغیب کشورهای همسایه به برنامه‌ریزی و آماده‌سازی برای چنین رویداد فاجعه باری است؛ اما تفاوتی که این تحقیق با تحقیقات عنوان‌شده وجود دارد این است که در این تحقیق تلاش شده با تحلیل ابعاد توسعه سیاسی، اقتصادی و نظامی کره شمالی و همچنین بر طبق داده‌ها و نمودارهای اقتصادی و سیاسی نشان داده شود که کره شمالی از دیدگاه رویکرد آرمانشهری و ویرانشهری در چه جایگاهی است و چه عواملی باعث شدند تا این نظام در عرصه داخلی و خارجی در رسیدن با اهداف خود با ناکامی روبه‌رو شود.

^۱Uche

^۲Songun

روش پژوهش

در تحقیقات توصیفی-تحلیلی که رویکرد این پژوهش است پژوهشگر علاوه بر تصویرسازی آنچه هست به تشریح و تبیین دلایل چگونه بودن و چرایی وضعیت مسئله و ابعاد آن می‌پردازد. محقق برای تبیین و توجیه دلایل، نیاز به تکیه‌گاه استدلال محکمی دارد این تکیه‌گاه بر اساس، جست‌وجو در ادبیات و مباحث نظری پژوهش و تدوین گزاره‌ها و قضایای کلی موجود نظیر قوانین، نظریه‌ها درباره آن فراهم می‌شود (حافظ نیا، ۱۳۹۱: ۷۱-۶۳)؛ بنابراین تحقیقات توصیفی و تحلیلی هر دو نقش مهمی دارند. اولی نشان می‌دهد که داده‌ها چگونه به نظر می‌رسند درحالی که دومی علت و معلول را بررسی می‌کند. تحقیق توصیفی می‌پرسد «چی؟» چیزی را توصیف می‌کند یعنی؛ توصیف وضعیت آرمانشهری و ویرانشهری و شاخص‌های تمامیت‌خواهی دولت کره شمالی، در همین حال، پژوهش‌های تحلیلی می‌پرسد «چرا؟» در اینجا سعی در بررسی این سؤال می‌شود که چگونه چیزی به وجود آمده است؛ یعنی چرایی و چگونگی رخ دادن وضعیت ویرانشهری در کره شمالی. در این پژوهش اطلاعات و مواد اولیه تحلیل به روش کتابخانه‌ای و اسنادی گردآوری می‌شوند و سپس با رویکرد موردنظر استدلال که رویکرد توصیفی-تحلیلی نام دارد مورد تجزیه و تحلیل عقلایی قرار گرفته و نتیجه‌گیری می‌شوند.

۳-چارچوب نظری

چارچوب نظری بر مبنای نظریه دولت توتالتر یا تمامیت‌خواه طراحی شده است. پوپر^۱ نقل می‌کند که دولتی تمامیت‌خواه است که زور و قدرتش سراسر زندگی مردم را در کلیه شئون و تمام ابعاد برمی‌گیرد و کنترل می‌کند «و دولت شالوده و محور کلیه عناصر مشخص

^۱Sir Karl Raimund Popper

و ملموس زندگی مردم، اعم از هنر، قانون، دین، اخلاق و علوم است» (پوپر، ۱۳۸۰: ۷۳۷).
به‌طور کلی نظام‌های سیاسی تمامیت‌خواه دارای ویژگی ذیل می‌باشند:

- ۱- یک حزب واحد با رهبری کاریزما
- ۲- وجود یک ایدئولوژی رسمی
- ۳- کنترل حزب بر رسانه‌های همگانی
- ۴- کنترل حزب بر ارتش
- ۵- وجود نظام تروریستی و کنترل پلیسی
- ۶- کنترل حزب بر اقتصاد (قادری، ۱۳۹۳: ۱۵۰).
- ۷- کنترل بر همه شئون جامعه یا چیرگی تام
- ۸- بسیج توده‌ها
- ۹- ایجاد رعب و وحشت در جامعه
- ۱۰- جهت‌گیری چیرگی جهانی در سیاست خارجی (آرنت: ۱۳۶۶)
- ۱۱- استفاده از فناوری برای قدرت متمرکز، به‌عنوان مثال، به ویژه از طریق استفاده از رسانه‌ها و فنون نظارت
- ۱۲- تمایل به نابودی تعداد زیادی از «دشمنان» داخلی به نام اهداف رژیم؛ مانند یهودیان تحت حکومت نازی‌ها، کولاک‌ها (دهقانان ثروتمند) توسط استالین یا روشنفکران توسط پل پوت‌آدر کامبوج.
- ۱۳- تمایل رژیم برای از بین بردن تمام مرزهای بین فرد و حزب/دولت، از طریق نابودی بیشتر سازمان‌های واسطه و سیاسی کردن آن‌هایی که باقی مانده‌اند.
- ۱۴- یک فلسفه یا ایدئولوژی «تمامیت‌خواه» که خواستار وفاداری و فداکاری مطلق و تسلیم مطلق شهروند در برابر حزب/دولت است و هیچ بخشی از زندگی خصوصی را بی‌سیاسی نمی‌گذارد (Claeys, 2010: 119-120).

نظام تمامیت خواه نیز در وجه خود مدعی آرمانشهری هستند که برای مردم خود نوید می دهد. از واژه آرمانشهر و در هر شکلی از آن، سیستمی را درمی یابیم که هدفش کمال به وسیله انسان و به سود انسان و نمایانگر سازمان بسیار دقیق، عقلانیت کامل وحدت و پایداری آن است (روویون، ۱۳۸۵: ۲۷۰). نگرانی های ویرانشهری مرتبط با تغییرات آرمانشهری در این است که تمایلات آرمانشهری خود ذاتاً دارای نقص هستند و به «تحمیل طرح های تمامیت خواه» منجر می شوند (Elias, 2022: 860). پوپر استدلال کرد که آرمانشهرگرایی جزء اصلی تمامیت خواهی است. به طور مشخص تر، دولت تمامیت خواه مدرن نشان دهنده آخرین رد جامعه باز است، پوپر معتقد است که توجیه قدرت دولتی قوی در جامعه سلسله مراتبی سفت و سخت در جمهوری افلاطون و در هر دو نسخه فاشیستی و کمونیستی توتالیتاریسم قرن بیستم از سردرگمی معرفتی بین روندهای احتمالی و قوانین اجتناب ناپذیر همراه با آرمان های اتوپایی و مطلق گرایانه رنج می برد. او جذابیت تمامیت خواهی را در وعده آرمانشهری آن برای غلبه بر بیگانگی قرار می دهد (litwack, 2020: 177-180).

از دیدگاه کلیر، یک مشاهده نهایی ممکن است متمر ثمر باشد که ویرانشهر مسلط و تمامیت خواه دوران ما را تفسیری نادرست از خود آرمانشهر بدانیم. از سویی دیگر، مفهوم دیگر «ویرانشهر» در نظام تمامیت خواه چه نوع مفهومی است و چه تفاوتی با مفهوم «آرمانشهر» دارد؟ ویرانشهر تمامیت خواه، وارونگی مدینه فاضله یا ضد آرمانشهر نیست، بلکه تفسیر نادرستی از مفهوم مدینه فاضله است که امر زمینی را با امر الهی اشتباه می گیرد و ویرانشهر معمولاً یک آینه وارونه نسخه منفی آرمانشهر است. اگر «آرمان شهر» مستلزم به تصویر کشیدن هر نوع جامعه آرمانی باشد که توسط نویسنده آن برتر از زمان حال تلقی می شود، «ویرانشهر» به معنای نفی آن یا هر چیزی است. نوعی جامعه که توسط نویسنده آن پست تلقی می شود (Claeys, 2013: 14-18).

بنابراین، ضد آرمانشهر (ویرانشهر) آرمانشهر معکوسی است که در آن کمال سرانجام به متضادش می انجامد و وسایل آن جاسوسی همیشگی، بدگمانی، تسلیم کردن به اجبار، تصفیه و غیره بر هدف ها غالب می شوند و آن ها را بی ارزش می کند (روویون، ۱۳۸۵: ۲۷۰).

پاد آرمانشهر یا ویرانشهر به عنوان یک پدیده فراگیر که شامل شخصیت ضد آرمانشهری می‌شود، بیانگر یک احساس مدرن با حامل ایدئولوژیک است. مفهوم ویرانشهری در عباراتی که قرار است بدیهی انگاشته شود، ذاتاً با آرمانشهر گرایی مرتبط است. گریگوری کلنز ایده ویرانشهر را با شکل دادن به آن در سه نوع مورد بحث قرار می‌دهد: اولاً، او آن را بیانی از جستجوی هزاره سکولار جدید، به عنوان تراژدی مدرنیته می‌داند. ثانیاً، او به دنبال تضاد همراهی تمامیت‌خواهی با آرمانشهر گرایی است و نقش مدینه فاضله را برای کاربردهای مثبت بعدی محفوظ می‌دارد. ثالثاً، کلنز بر ویرانشهر به عنوان یک گرایش منفی انسان به طور کلی پافشاری می‌کند و تغییرات آخرالزمانی را ایجاد می‌کند (Marius, 2016: 6).

اگر آرمانشهر مظهر آزادی منظم است، ویرانشهر مظهر عدم آزادی و قرار گرفتن در معرض حاکمیت دائمی دمدمی مزاج یک نیروی فوق‌العاده قدرتمند است که ممکن است انسانی، طبیعی، فوق بشری یا کاملاً مصنوعی باشد. همان‌طور که باغ عدن و بهشت نمونه‌های اولیه مدینه فاضله باقی می‌مانند، جهنم نیز همان نقش را برای ویرانشهر ایفا می‌کند. از این منظر، ویرانشهر اساساً یک حالت پسا سیاسی یا ضد سیاسی (شاید ضد سیاسی، طبیعت‌گرایانه) است. در ویرانشهر ما صرفاً پیاده در دست دیگران هستیم؛ اما در آرمانشهر دموکراتیک، ما به طور جمعی تصمیمات درستی می‌گیریم و جامعه‌ای آزاد و مرفه ایجاد می‌کنیم (این‌طور تصور می‌شود) و در نقطه مقابل آن، ما از این مزایا محروم هستیم (Claeys, 2013:17).

ابعاد تمامیت‌خواهی در دولت کره شمالی

ایدئولوژی تمامیت‌خواه ممکن است به عنوان ایدئولوژی کل‌نگر یک حزب انقلابی تعریف شود که خود را پیش‌تاز منحصربه‌فرد و انحصاری گروه مرجع خود پرولتاریا، ملت، موجودیت نژادی می‌داند و به این ترتیب برای خود، انحصار قدرت را مطالبه می‌کند و نظم جدیدی را بر اساس تصور خود از انسان و سیاست ایجاد کند. هدف توتالیتاریسم در اینجا

تعریف نظام حکومتی مبتنی بر انحصار قدرت و سیاست توسط حزب با ایدئولوژی کل نگر است که برای کل گروه اجباری شده است.

مهم‌ترین کارکرد ایدئولوژی‌های تمامیت‌خواه مشروعیت بخشیدن به رویکرد تک‌حزبی، سیاست آن و روش‌هایی است که برای رسیدن به هدف نهایی یک کلیت ارگانیک و هماهنگ اتخاذ می‌کند و دیگر کارکردهای آن تعریف اهمیت و غایات نهایی زندگی فردی و جمعی؛ تلقین توده‌ای؛ و شناسایی دشمنان داخلی و خارجی است (Gentile, 2013:11-12). بر این اساس، ویرانشهر توصیف از جوامعی است که در آن اراده انسان با تحمیل مقتدرانه کنترل از خارج از سوی رهبر، حزب، نژاد بیگانه و غیره جایگزین یا فرسوده شده است. از این نظر ویرانشهر با ایده حاکمیت مردمی به ویژه دموکراسی مخالف است. توده‌ها کنترل حتی بر ابتدایی‌ترین جنبه‌های سرنوشت خود را از دست داده‌اند. آن‌ها در دستان سرنوشت هستند (Claeys, 2013:17).

کنترل ایدئولوژیک شاید قدرتمندتر باشد؛ زیرا به قربانیان اجازه می‌دهد اساساً به ستمگر خود تبدیل شوند. متون فارنهایت^۲ ۴۵۱ دایره جهانی^۳ را نشان می‌دهند که در آن ایدئولوژی‌هایی که اجازه سرکوب را می‌دهند توسط اکثریت شهروندان درونی شده‌اند. کنترل، توسط چارچوب ایدئولوژیک آن تأیید و مشروعیت می‌یابد (Burbage, 2017).

بر همین اساس، ایدئولوژی رسمی کره شمالی علاوه بر مارکسیسم-لنینیسم، حاوی عناصر قوی از میراث اندیشه‌های آسیای شرقی و دوز خوبی از ناسیونالیسم است. تصور غالب این است که کمونیسم کره شمالی تئوری‌های برگرفته از جهان‌بینی سلسله مراتبی کنفوسیوس و ایدئولوژی صنعتی سازی شوروی سابق را با هم ترکیب می‌کند تا یک وحدت را شکل دهد (Young Kim, 2010:11). در این کشور، رهبر عالی و حزب

^۱Fahrenheit 451

^۲فارنهایت ۴۵۱ رمانی ویرانشهری نوشته ری بردبری نویسنده آمریکایی است.

^۳شهروندان با محدود کردن جریان و سرعت حرکات فردی خود، انتظارات ظالم خود را درونی می‌کنند. فوکو مفاهیم کنترل فیزیکی را به کنترل ایدئولوژیک، ایده‌های تنظیم فضایی را به برنامه‌ریزی روانی مرتبط می‌کند.

کارگر با نفوذ در تمام ارکان قدرت و با سو استفاده از آرمان‌های مکتب جوچه و رهایی از استعمار ژاپن، بر پایه سه عنصر: رهبر واحد، ایدئولوژی واحد، حزب واحد و بهره‌مندی از سیاست سونگون (اولویت نظامی)، نظام وحدت و تمرکز قدرت، شیوه سرکوب و مجازات، ایجاد رعب و وحشت، زمامداری غیر دموکراتیک و تبعیت گریزناپذیر مردم، نظام سیاسی مبتنی بر کلیه شاخص‌های رژیم توتالیتاریسم را ایجاد نموده‌اند (خسروی، ۱۳۹۹: ۴۷). برای فهم نظام تمامیت‌خواه کره‌شمالی باید چهار ایدئولوژی مهم، سوریونگ (کیش شخصیت)، جوچه (خودکفایی همه‌جانبه)، سونگون (اولویت ارتش و سیاست‌های نظامی) و سونگبون (سیستم تبعیض دولتی) بررسی شود.

ایدئولوژی سونگون

پس از محو شدن پیوسته کمونیسم از تبلیغات از دهه ۱۹۷۰، کلمه کمونیسم سرانجام در سال ۲۰۰۹ از قانون اساسی ملی حذف شد و به جای آن ایدئولوژی سوسیالیسم نظامی اول (سونگون) جایگزین شد که بر اساس آن جامعه توسط ارتش میلیونی رهبری می‌شود نه پرولتاریا. رهبر جدید کیم جون‌اون، پرتله‌های مارکس و لنین را که قبلاً میدان اصلی پیونگ‌یانگ را تزئین می‌کرد، حذف نمود (Myers, 2012)؛ بنابراین مفهوم سونگون (نخستین نظامی) به عنوان نشان‌دهنده روش‌شناسی اساسی در سیستم سیاسی کره‌شمالی مورد حمایت قرار گرفت. اصطلاح «اول نظامی» شامل دو تعهد پیچیده و جدایی‌ناپذیر است. در مرتبه اول این مفهوم، شامل اولویت دادن به ارتش (امنیت ملی) در تخصیص منابع سیاسی و شناسایی ارتش به عنوان مهم‌ترین نهاد در اداره کشور است. در مرتبه دوم به ویژه در بررسی نظام سیاسی اهمیت دارد. این اصطلاح نه تنها ارتش را به عنوان آخرین دژ برای حفظ نظام برجسته می‌کرد، بلکه به این واقعیت اشاره می‌کرد که ارتش در حوزه اقتصادی بسیج می‌شد تا ساخت تأسیسات مهم را به عهده بگیرد.

علاوه بر این، روحیه نظامی اطاعت مطلق و ایثار گرانه از دستورات حتی در مواجهه با بزرگ‌ترین مشکلات در تبلیغات دولتی به عنوان الگویی برای زندگی کل جامعه به کرات

تکرار می‌شد. پیش‌از این طبیعی بود که فعالیت اعضای حزب به عنوان الگو مطرح شود و حتی ممکن است به این معنا تعبیر شود که ارتش از نظر اقتدار سیاسی از حزب پیشی گرفته است (Sakay, 2013:6).

نقطه شروع ایدئولوژی سونگون، اولویت دادن به سلاح و ارتش است. کره شمالی ابتدا ارتش خود، سپس حزب و سپس کشور خود را با تکیه بر ارتش برای حفظ اقتدار سیاسی تأسیس کرد. این تجربه منحصر به فرد، پایه ایدئولوژیک سیاست سونگون، کیم ایل سونگ است. در طول توسعه اقتصادی، اصل نظامی اول، توسعه اولویت‌بندی‌شده صنعت دفاع ملی را با سرمایه‌گذاری کلان در توسعه آن و ارائه تضمین‌هایی برای ایجاد نیروهای نظامی دفاعی تضمین می‌کند. تقویت استقلال صنایع دفاعی، تحقق سطوح بالای نوسازی و افزایش مستمر سرمایه‌گذاری در صنایع دفاعی از الزامات مهم تقویت قدرت دفاعی نظامی است؛ بنابراین سیاست سونگون با ارادت خود به صنعت دفاعی راهی برای تضمین تقویت قدرت همه‌جانبه ملی کره شمالی است (Yongchun, 2015:232-233)؛ بنابراین بسیاری معتقدند که کره شمالی توسط ارتش اداره می‌شود نه حزب. این دستور ظاهراً از زمان ایجاد «سیاست اول نظامی»، سونگون، یک استراتژی سیاسی صریح که بیان می‌کند که ارتش باید در سیاست و تخصیص منابع اولویت داشته باشد، برقرار بوده است (Silberstein, 2010:7).

ایدئولوژی جوچه

جوچه، فلسفه سیاسی ایجادشده توسط کیم ایل سونگ، یک ایدئولوژی راهنما برای کره-شمالی و حزب آن است. همچنین به عنوان پایه‌ای عمل می‌کند که بر اساس آن اصول، رهنمودها و سیاست‌ها برای انقلاب سوسیالیستی کره شمالی تدوین می‌شود. با تغییر در شرایط داخلی کره شمالی و وضعیت بین‌المللی آن، کیم جونگ ایل، ایده جوچه را به ارث برد و بیشتر توسعه داد و سیاست سونگون (نخست نظامی) را به عنوان ایدئولوژی حاکم بر کره شمالی و رویه حکومتی پیشنهاد کرد. اصول راهنمای ایده جوچه نه تنها در فعالیت‌های حزبی و دولتی، بلکه در همه عرصه‌های انقلاب و سازندگی است. این مفهوم نمایانگر این است که یک موضع مستقل باید در تمام وجوه حفظ شود. این شامل استقلال ایدئولوژیک،

استقلال سیاسی، استقلال اقتصادی و استقلال نظامی است (Yongchun, 2015:225-228).

از دیدگاه کیم جونگ‌ایل، ایدئولوژی جوچه یا خودکفایی برای یک حزب انقلابی و مبارز برای ترویج مداوم آرمان سوسیالیسم اساسی است. اگرچه در عمل به دور از اتکا به خود بود، اما در حال حاضر کیم جونگ‌اون این سنت را ادامه داده است و اقدامات شدیدی برای محدود کردن مبادلات اقتصادی با چین انجام داده است (Tarao, 2016: 18)؛ بر اساس اصل بنیادی انسان‌ها که در هسته ایدئولوژی جوچه قرار دارد، انسان‌های منفرد به عنوان «موجودی اجتماعی برخوردار از ویژگی‌های استقلال و خلاقیت» شناخته می‌شوند. با این حال تا آنجا که افراد «موجودی اجتماعی» هستند، تنها از طریق کنش اجتماعی مناسب است که می‌توانند توانایی‌های «استقلال» و «خلاقیت» را بیان کنند. طبق این ایدئولوژی، تحقق و بالفعل شدن ایدئولوژی جوچه مستلزم اطاعت بی‌قید و شرط و مطلق از «هدایت ایدئولوژی سوریونگ» به عنوان رهبر عالی جامعه است. در نهایت، ایدئولوژی جوچه با طرح نظریه «ارگانیسم سیاسی-اجتماعی» که بر اساس آن فرد می‌تواند با اطاعت از رهنمودهای رهبری سوریونگ، از حدود حیات جسمانی فراتر رفته و به حیات جاودانه اجتماعی-سیاسی دست یابد و ویژگی جزمی دینی به خود می‌گیرد (sakay, 2013:2)؛ بنابراین ایدئولوژی جوچه شامل خودکفایی، استقلال و سازندگی در تمام عرصه‌ها است که با اطاعت از ایدئولوژی سوریونگ محقق می‌شود و هدف آن عدم وابستگی و کاهش وابستگی در این حوزه‌ها به کشورهای دیگر است.

ایدئولوژی سوریونگ

نمونه اولیه سیستم سیاسی کره شمالی از دهه ۱۹۸۰ را می‌توان به بهترین شکل در قالب مفهوم «سیستم سوریونگ (پیشوا)» توصیف کرد. در شرایط کنونی، این به «نظامی که هدف آن تداوم هدایت رهبر از طریق جانشینی ارثی است» اشاره دارد. در حالی که ریشه‌های خود را به دیکتاتوری سوسیالیستی لنینیسم می‌رساند، اساساً مبتنی بر ایدئولوژی جوچه است و «سوریونگ» جایگزین «حزب» به عنوان هسته رهبری سیاسی شده است. هدف درونی شده آن تداوم حکومت خود از طریق گروه‌بندی جامع‌تر از جمعیت است.

(sakay,2013:1). پیشوا قدرت مطلق دارد و فداکاری نسبت به او مهم است. به دلیل کیش شخصیتی قوی که توسط ماشین اسطوره‌سازی دولتی تبلیغ می‌شود و توسط دستگاه امنیتی دولتی به اجرا درمی‌آید، رهبر به جایگاه خدا گونه یک دولت تئوکراتیک ارتقا می‌یابد. حزب کارگران کره، جاه‌طلبی‌ها و اراده حاکم کیم‌جون‌اون را به کل جامعه منتقل می‌کند و از مردم انتظار می‌رود که نه تنها به آن‌ها پایبند باشند، بلکه مشتاقانه از آن‌ها حمایت کنند (tarao,2016:3)؛ بنابراین شخصیت محوری و شخصی شدن حاکمیت در کره‌شمالی، اساس و شالوده نظام سیاسی این کشور را شکل داده است. این کشور در کلیه حوزه‌های سیاسی، فرهنگی، اقتصادی، نظامی و غیره تحت کاریزمای خاندان کیم قرار گرفته است. کیم‌ایل‌سونگ به عنوان فرمانده کبیر و مظهر استقلال و قهرمان ملی کشور منصوب می‌شود، زیرا در مقابل اشغالگران جنگیده و نهایتاً کشور را به استقلال و هویت ملی رسانده است تا جایی که مردم تصور خدایی از او می‌نمایند. آن‌قدر که در مدح و ستایش او داستان‌ها و افسانه‌ها نوشتند و گفتند که حقیقت با خرافات درهم آمیخت و از وی شخصیتی ماوراءالطبیعه و خارق‌العاده ساخت و نقشی نجات‌دهنده، هدایت‌کننده، هویت‌بخش و خدایی به خود گرفت تا اینکه مورد پرستش مردم قرار گرفت (خسروی، ۱۳۹۹: ۵۶). در حال حاضر تمام دستگاه تبلیغات کره‌شمالی، چهره مقدس و منجی هدایت‌کننده از کیم‌جون‌اون را در عرصه سیاست داخلی و سیاست خارجی به نمایش می‌گذارد.

ایدئولوژی سونگبون^۱

سیستمی که مردم را به سه دسته وفادار، مورد‌تردید و دشمن تقسیم می‌کند. سیستم تبعیض دولتی سونگبون نیز با طبقه‌بندی جمعیت بر اساس سطح وفاداری که بر اساس پیشینه خانوادگی است، کنترل دولت را گسترش می‌دهد (Tarao,2016:5-6). این نهاد به این معنی است که به هر یک از شهروندان کره‌شمالی یک طبقه مبتنی بر وراثت و رتبه اجتماعی-سیاسی اختصاص داده می‌شود که فرد هیچ کنترلی بر آن اعمال نمی‌کند، اما

^۱Songbun

تمام جنبه‌های زندگی او را تعیین می‌کند. سیستم طبقه‌بندی سیاسی-اجتماعی کره شمالی به دلیل تأثیرات بسیار مخرب و سرکوب‌کننده‌اش بر تعداد زیادی از جمعیت کره شمالی غیرقابل محاسبه و پایان‌ناپذیر است. این «نظام کاست» که حزبی هدایت می‌شود، با تمرکز بر مبدأ تولد، علت اصلی تبعیض و سوءاستفاده‌های بشردوستانه است. واقعیت تلخ کره-شمالی این است که این سیستم شکلی از کار «برده» را برای یک‌سوم جمعیت ۲۳ میلیونی کره شمالی و خدمتکاران وفادار ایجاد می‌کند. این «نظام کاست» که توسط حزب هدایت می‌شود، تضمین می‌کند که هیچ زمینه‌بازی برابری در کره شمالی از نظر سیاسی، اقتصادی یا اجتماعی وجود ندارد (Collins, 2012:1)؛ بنابراین فرد بر اساس انتساب خانوادگی در هر یک از سه گروه جای می‌گیرد و بر اساس طبقه خود از خدمات سیاسی، اقتصادی و اجتماعی دولتی محروم یا بهره‌مند می‌شود.

تحلیل عملکرد کارکردهای دولت در کره شمالی

در این قسمت شاخص‌های سیاسی اقتصادی کره شمالی مورد تحلیل کمی و توصیفی قرار می‌گیرد و همچنین اهداف و پیامدهای سیاست‌های نظامی این کشور بر اقتصاد و سیاست خارجی این کشور مورد ارزیابی قرار می‌گیرد.

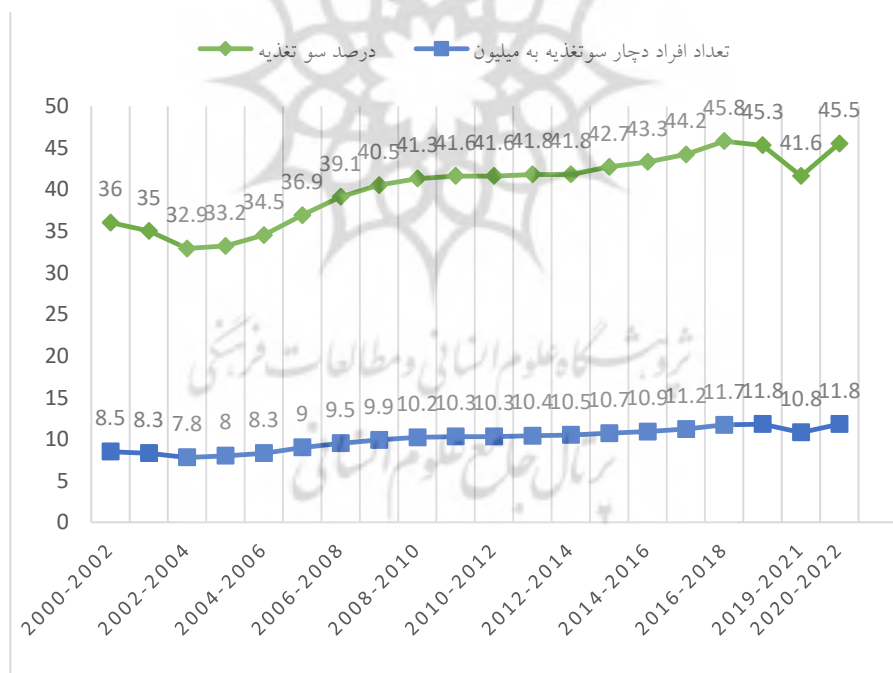
در عرصه داخلی

اقتصاد

بر این اساس، ارزیابی تحولات اقتصادی در کره شمالی بسیار دشوار است. این کشور از دهه ۱۹۶۰ هیچ آمار حساب ملی منظمی را منتشر نکرده است و از اوایل دهه ۱۹۸۰ هیچ اطلاعات بودجه‌ای برحسب سطح منتشر نکرده است (Koen and beam, 2020:6). این کشور کمتر داده‌ای منتشر می‌کند و تقریباً بیشتر داده‌ها مربوط به رشد اقتصادی، تولید ناخالص ملی و رشد فناوری و... این کشور وجود ندارد؛ اما با این حال از طریق آمارهای کره جنوبی و همچنین گردشگرانی که به این کشور سفر کرده‌اند به کمک آن‌ها برخی سازمان‌ها توانسته‌اند داده‌ها و آمارهای این کشور را به دست آورند. در این راستا، رونق اقتصادی که در کره شمالی شکل گرفته بود پس از فروپاشی بلوک سوسیالیستی، فروپاشی

دیوار برلین، فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی، سیاست بازار باز چین و متعاقباً توقف کمک‌های اقتصادی از سوی متحدان سنتی کشورهای سوسیالیستی، این رونق از بین رفت. علاوه بر این عوامل، عدم تمایل کره شمالی برای سازگاری با نظم جهانی که به سرعت در حال تغییر است، در دهه ۱۹۹۰ فاجعه‌ای ایجاد کرد که به بحران ملی بی‌سابقه‌ای منجر شد و تلفات بی‌شماری را در پی آزار و اذیت سیاسی و محرومیت‌های اقتصادی به همراه داشت. میلیون‌ها نفر از مردم کره شمالی در طول دهه گذشته رنج‌های عظیمی را متحمل شدند، زیرا میلیون‌ها نفر از گرسنگی مردند، درحالی‌که بسیاری دیگر به دنبال غذا و زندگی بهتر از کشور فرار کردند (Young Kim, 2010:3). بر اساس نمودار سازمان فائو^۱ (FAO) تا سال ۲۰۲۲ حدود ۸.۱۱ میلیون نفر (حدود ۴۵ درصد) از جمعیت ۲۶ میلیونی کره شمالی دچار سوءتغذیه شدند و جز ۱۰ کشور جهان در ناامنی غذایی قرار دارد.

نمودار ۱. امنیت غذایی کره شمالی

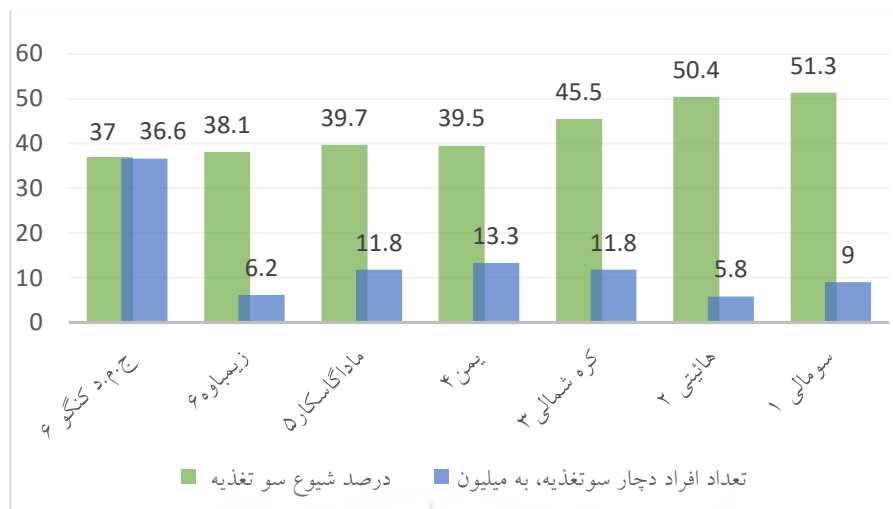
FAO, a2023; FAO, C2023:152

^۱Food and Agriculture Organization of the United Nations

تجدیدنظر در ایدئولوژی جوچه در پی فروپاشی اقتصادی کره شمالی امری منطقی بود. جوچه خواستار استقلال کامل اقتصادی است، اما فروپاشی اقتصاد کره شمالی، این کشور را از نظر اقتصادی کاملاً به بدترین دشمنان سیاسی خود وابسته کرده است. به رسمیت شناختن مشکلات اقتصادی توسط دولت می‌تواند به عنوان پذیرش منفعلانه به شکست دکترین ایدئولوژیک جوچه تعبیر شود (Silberstein, 2010:1-6). از سویی دیگر، کره شمالی، یکی از متمرکزترین و کم بازده‌ترین اقتصادهای جهان، با مشکلات اقتصادی مزمنی مواجه است. به دلیل چندین دهه سوء مدیریت و سرمایه‌گذاری ناکافی؛ تولیدات صنعتی و برق برای سال‌ها در کسری از سطح قبل از ۱۹۹۰ راکد بوده است. تولید داخلی به طور کامل تقاضا را برآورده نمی‌کند و بخش بزرگی از جمعیت همچنان از سوء تغذیه طولانی مدت و شرایط بد زندگی رنج می‌برند. برنامه‌های توسعه اقتصادی جدید در دهه ۲۰۱۰ نتوانست اهداف موردنظر دولت را برای بخش‌های صنعتی کلیدی، تولید مواد غذایی یا عملکرد کلی اقتصادی برآورده کند. در پاسخ، رهبر کره شمالی در اوایل سال ۲۰۲۱ به این شکست‌ها اعتراف کرد، اما متعهد شد که به سیاست‌های متکی به خود (جوچه) ادامه دهد (world fatbook, 2022). ارزیابی امنیت غذایی سازمان ملل متحد گزارش می‌دهد که بیش از ۱۰ میلیون نفر در جمهوری کره از کمبود مواد غذایی رنج می‌برند (United Nations, 2019).

نمودار ۲. رتبه‌بندی کشورها در ناامنی غذایی و سوءتغذیه (۲۰۲۱-۲۰۲۳)

پروژه نگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

FAO, b2023

در یک سیستم سوسیالیستی، دولت مالک و اداره کننده ابزار تولید و توزیع کالاها از جمله مواد غذایی است. دولتی که نمی تواند برای جمعیت خود غذا فراهم کند، به خصوص زمانی که غذا در سطح جهانی در دسترس باشد، ضعف قابل توجهی در سیستم خود دارد. سیستم توزیع عمومی کره شمالی (PDS)، از اوایل دهه ۱۹۹۰ نتوانسته تقاضای جمعیت برای غذا را برآورده کند در نتیجه، یک میلیون نفر، حدود ۵ درصد از جمعیت، در طول قحطی بزرگ ۱۹۹۵-۱۹۹۷ جان خود را از دست دادند. سازمان ها مرگ و میر ناشی از قحطی را تا ۳٫۵ میلیون نفر تخمین می زنند و ۳۰۰۰۰۰ نفر دیگر برای جستجوی غذا از کره شمالی فرار کرده اند (tarao, 2016: 26-27) و تنها جامعه صنعتی، شهری و باسواد جهان است که دچار قحطی شده است (Matsuo, 2021). با توجه به اینکه آمارها و داده های محدود اقتصادی مربوط به کره شمالی به سختی یافت می شود، ولی در چند شاخص تلاش شده تا وضعیت اقتصادی این کشور بررسی شود.

الف) شاخص افت اقتصادی

سیستم تخصیص مرکزی کره شمالی برای توزیع غذا: Public Distribution System

این شاخص، عوامل مرتبط با افت اقتصادی در یک کشور را در نظر می‌گیرد. به عنوان مثال، این شاخص به الگوهای کاهش تدریجی اقتصادی جامعه به عنوان یک کل نگاه می‌کند که با درآمد سرانه، تولید ناخالص ملی، نرخ بیکاری، تورم، بهره‌وری، بدهی، سطح فقر، یا شکست‌های تجاری اندازه‌گیری می‌شود. همچنین کاهش ناگهانی قیمت کالاها، درآمدهای تجاری یا سرمایه‌گذاری خارجی و هرگونه سقوط یا کاهش ارزش پول ملی را در نظر می‌گیرد. «هرچه ارزش این شاخص بیشتر باشد قدرت اقتصادی در کشور کاهش می‌یابد». شاخص سقوط اقتصادی کره شمالی نشان می‌دهد در میان ۱۷۷ کشور در رده ۱۷ قرار گرفته است که حاکی از آن است که در شاخص افت اقتصادی در شرایط بسیار نامطلوبی قرار گرفته است. شاخص سقوط اقتصادی، ۰ (کم) - ۱۰ (بالا)، میانگین برای سال ۲۰۲۵ بر اساس ۱۷۷ کشور بوده است.

نمودار ۳. شاخص افت اقتصادی کره شمالی

کشورها	شاخص رکود اقتصادی، ۲۰۲۴	رتبه جهانی	داده‌های موجود
سوریه	۹.۹	۱	۲۰۰۷ - ۲۰۲۴
افغانستان	۹.۶	۲	۲۰۰۷ - ۲۰۲۴
یمن	۹.۶	۳	۲۰۰۷ - ۲۰۲۴
ونزوئلا	۹.۵	۴	۲۰۰۷ - ۲۰۲۴
سودان	۹.۴	۵	۲۰۰۷ - ۲۰۲۴
لبنان	۹.۳	۶	۲۰۰۷ - ۲۰۲۴
زیمبابوه	۹.۳	۷	۲۰۰۷ - ۲۰۲۴
جمهوری کنگو	۹.۲	۸	۲۰۰۷ - ۲۰۲۴
سومالی	۹.۲	۹	۲۰۰۷ - ۲۰۲۴
سوازیلند	۹.۱	۱۰	۲۰۰۷ - ۲۰۲۴
نیجریه	۸.۹	۱۱	۲۰۰۷ - ۲۰۲۴
هائیتی	۸.۶	۱۲	۲۰۰۷ - ۲۰۲۴
سنت و پرینسپ	۸.۶	۱۳	۲۰۰۷ - ۲۰۲۴
سینالئون	۸.۶	۱۴	۲۰۰۷ - ۲۰۲۴
بوروندی	۸.۵	۱۵	۲۰۰۷ - ۲۰۲۴
لیبی	۸.۴	۱۶	۲۰۰۷ - ۲۰۲۴
کره شمالی	۸.۴	۱۷	۲۰۰۷ - ۲۰۲۴

(GlobalEconomy,2025)

ب) تولید ناخالص داخلی واقعی

بر اساس آمار بانک کره جنوبی در سال ۲۰۲۳ تولید ناخالص داخلی کره شمالی علی‌رغم رشد ۳ درصدی حدود ۲۳ میلیارد دلار است. درحالی‌که تولید ناخالص داخلی کره جنوبی ۱,۷۰۰ (یک تریلیون و هفتصد) میلیارد دلار است. این شاخص نشان می‌دهد کره شمالی در وضعیت شکننده و ورشکستگی اقتصادی قرار دارد (Bank of Korea,2024:6).

جدول ۱. تولید ناخالص داخلی کره شمالی

رتبه	کشور	میزان	سال
1	آمریکا	۲۷,۷۲۰,۷۱ تریلیون	۲۰۲۳
2	چین	۱۷,۷۹۴,۷۸	۲۰۲۳
3	آلمان	۴,۵۲۵,۷	۲۰۲۳
4	ژاپن	۴,۲۰۴,۹	۲۰۲۳
14	کره جنوبی	۱,۷۱۲,۷۹	۲۰۲۳
113	ارمنستان	۲۴,۰۹ میلیارد	۲۰۲۳
114	آلبانی	۲۳,۵۵	۲۰۲۳
115	کره شمالی***	۲۳,۳۴	۲۰۲۳
116	مالت	۲۲,۳۳	۲۰۲۳
117	گینه	۲۲,۲	۲۰۲۳

(Bank of Korea, 2024:6; theglobaleconomy, 2025)

ج) سایر شاخص‌ها

۱- نرخ رشد واقعی تولید ناخالص داخلی (در میان ۲۲۸ کشور)

(۲۰۱۵) ۱,۱٪-

(۲۰۱۴) ۱٪

(۲۰۱۳) ۱,۱٪

مقایسه کشور با جهان: رتبه ۲۰۰

۲- تولید ناخالص داخلی واقعی سرانه (در میان ۲۲۹ کشور)

(۲۰۱۵) ۱۷۰۰ دلار

(۲۰۱۴) ۱۸۰۰ دلار

(۲۰۱۳) ۱۸۰۰ دلار

مقایسه کشور با جهان: رتبه ۲۰۰

۳- نرخ بیکاری (در میان ۲۲۹)

(۲۰۱۳) ۲۵,۶٪

(۲۰۱۲) ۲۵,۵٪

مقایسه کشور با جهان: رتبه ۱۹۸

۴- میزان صادرات (در میان ۲۲۶)

(۲۰۱۸) ۲۲۲ میلیون دلار

(۲۰۱۷) ۴,۵۸۲ میلیارد دلار

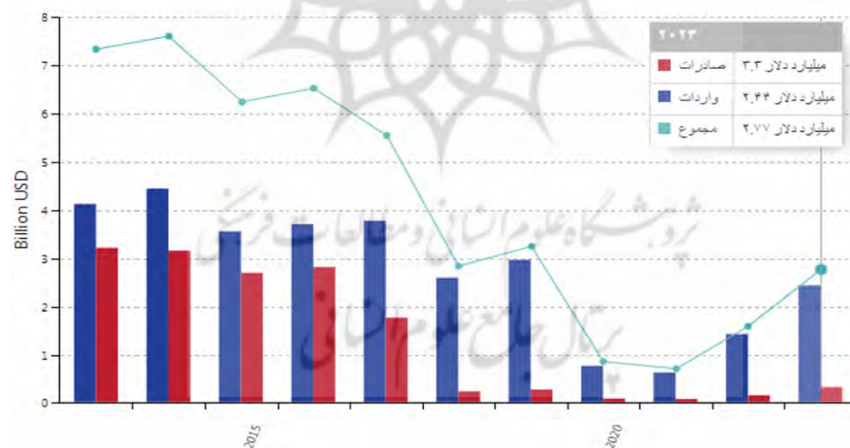
(۲۰۱۵) ۲,۹۰۸ میلیارد دلار

مقایسه کشور با جهان: رتبه ۲۰۴ (World-factbook, /countries/korea-north,)
(A2021).

رتبه‌ها نشان می‌دهد که در بیشتر این شاخص‌ها، کره شمالی در بین کشورهای جهان که تعداد آن‌ها بین ۲۰۰ تا ۲۳۰ است، دارای وضعیت اقتصادی اسفناکی است.

۵- تراز تجاری: تحریم‌های بین‌المللی برای اقتصاد کره شمالی فلج‌کننده بوده است و تراز تجاری این کشور به شدت کاهش یافته است.

نمودار ۴. تراز تجاری

KEI, 2025

تحریم‌های اقتصادی بر تجارت خارجی کره شمالی، کاهش درآمدهای ارزی خارجی و تغییر ساختارهای صنعتی داخلی، به ویژه در بخش تولید و معدن و به ویژه از زمان تشدید

آن‌ها در سال ۲۰۱۶، تأثیر گذاشته است. در این روند، کسری تجاری روند افزایشی را نشان می‌دهد. کل صادرات بین سال‌های ۲۰۱۵ و ۲۰۱۸ بیش از ۹۰ درصد کاهش یافت و به ۲ میلیارد دلار در سال ۲۰۱۸ و واردات با ۲۶ درصد کاهش به ۲,۶ میلیارد دلار رسید؛ بنابراین کسری تجاری تا سال ۲۰۱۸ به بیش از ۲ میلیارد دلار افزایش یافت که دو برابر میانگین سالانه کسری سال ۱۵-۲۰۰۴ است (Koen and beom: 2020,24-26). در سال ۲۰۲۳ کل صادرات این کشور ۳۰۰ میلیون دلار و واردات این کشور ۲,۴ میلیارد دلار بوده است که کسر شدید تجاری را نشان می‌دهد؛ بنابراین در سال ۲۰۲۱، کره شمالی رسماً شکست «استراتژی پنج‌ساله برای توسعه اقتصادی ملی (۲۰۲۰-۲۰۱۶)» خود را در هشتمین کنگره حزب اعلام کرد (JungLEE,2024; KCNAWATCH;2025).

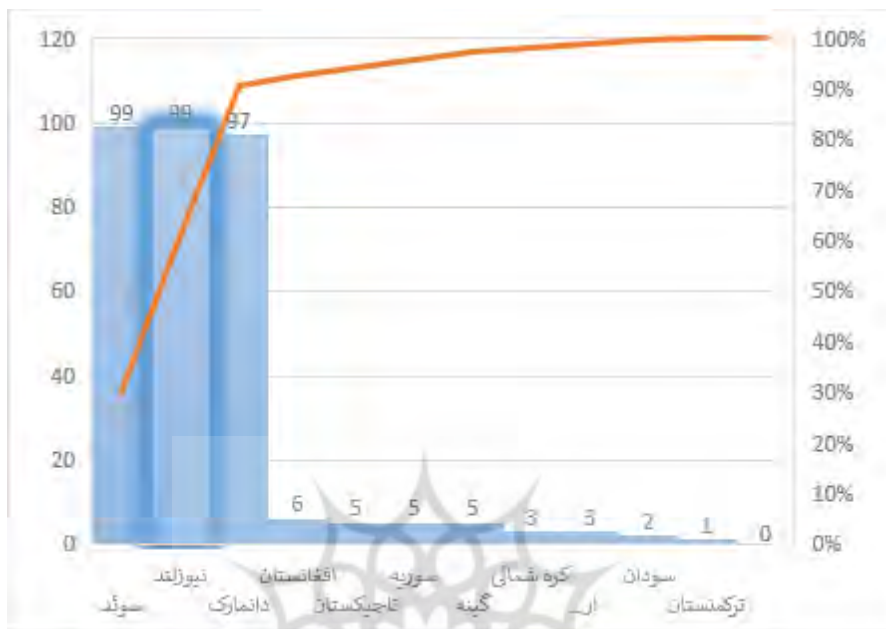
تحلیل این شاخص‌ها اقتصادی به‌طور کلی نشان می‌دهد که کره شمالی در برنامه‌ریزی‌های اقتصادی خود و ایدئولوژی جوچه شکست‌خورده است و شرایطی که کره شمالی در آن به سر می‌برد وضعیتی جز ویرانشهر نیست. در اینجا به دلیل کمبود منابع و داده‌های کره شمالی در سازمان‌ها و نهادهای بین‌المللی، در اینجا شاخص آزادی مدنی و حقوق سیاسی، شاخص میزان مشروعیت حکومت و دولت و شاخص فساد اداری و سیاسی را به صورت کمی تحلیل می‌شود و در نهایت به صورت توصیفی، وضعیت جامعه مدنی و وضعیت کنترل همه‌جانبه حکومت بر جامعه مورد بررسی و تحلیل قرار می‌گیرد.

وضعیت جامعه مدنی و نظام سیاسی

الف) شاخص آزادی مدنی و حقوق سیاسی

در این راستا، شاخص آزادی‌های مدنی از خانه آزادی موارد زیر را ارزیابی می‌کند: آزادی بیان و عقیده، حقوق انجمنی و سازمانی، حاکمیت قانون و استقلال شخصی و حقوق فردی. رتبه‌بندی از امتیاز ۱ (بدون آزادی) تا ۱۰۰ (آزادی کامل) متغیر است و در ۲۰۸ کشور ارزیابی می‌شود در این شاخص نیز کره شمالی از ۲۰۸ کشور در رتبه چهارم و از شاخص ۱۰۰ دارای امتیاز ۳ یعنی بدون آزادی مدنی است.

نمودار ۵. شاخص آزادی مدنی و حقوق سیاسی کره شمالی

Freedom house, 2024

ب) شاخص مشروعیت دولت

شاخص مشروعیت دولت، نمایندگی و باز بودن دولت و رابطه آن با شهروندان را در نظر می‌گیرد. این شاخص به سطح اعتماد مردم به نهادها و فرآیندهای دولتی می‌پردازد و تأثیرات را در مواردی که این اعتماد وجود ندارد که از طریق تظاهرات عمومی گسترده، نافرمانی مدنی پایدار، یا افزایش شورش‌های مسلحانه آشکار می‌شود، ارزیابی می‌کند. هر چه ارزش این شاخص بیشتر باشد، مشروعیت کشور کمتر است (Global Economy:2025). شاخص مشروعیت دولت، ۰ (بالا) - ۱۰ (پایین)، میانگین سال ۲۰۲۴ بر اساس ۱۷۵ کشور است. کره شمالی در میان ۱۷۶ کشور در رتبه بسیار نامطلوب چهارم قرار دارد.

نمودار ۶. شاخص مشروعیت دولت کره شمالی

۴۲ داده‌های موجود	۴۲ رتبه جهانی	۴۲ شاخص مشروعیت دولت، ۲۰۲۴	۴۲ کشورها
۲۰۰۷ - ۲۰۲۴	۱	۱۰	هائیتی
۲۰۰۷ - ۲۰۲۴	۲	۱۰	سوریه
۲۰۰۷ - ۲۰۲۴	۳	۹.۸	مادال گینه
۲۰۰۷ - ۲۰۲۴	۴	۹.۸	کره شمالی
۲۰۰۷ - ۲۰۲۴	۵	۹.۸	ترکمنستان
۲۰۰۷ - ۲۰۲۴	۶	۹.۸	یمن
۲۰۰۷ - ۲۰۲۴	۷	۹.۷	اریتره
۲۰۰۷ - ۲۰۲۴	۸	۹.۷	سومالی
۲۰۰۷ - ۲۰۲۴	۹	۹.۶	افغانستان
۲۰۰۷ - ۲۰۲۴	۱۰	۹.۶	ونزوئلا

Global Economy, State legitimacy, 2025

ج) میزان فساد سیاسی و اداری (تصورات فساد).

شاخص فساد بخش عمومی، یعنی فساد اداری و سیاسی است. مقادیر شاخص با استفاده از اطلاعات حاصل از بررسی‌ها و ارزیابی‌های فساد، جمع‌آوری شده توسط انواع نهادهای معتبر تعیین می‌شوند. رتبه‌بندی کشورها میانگین برای سال ۲۰۲۴ بر اساس ۱۷۶ کشور بوده است (Global Economy, 2022). «هرچقدر شاخص افزایش باشد و به سمت شاخص ۱۰۰ حرکت کند، میزان فساد کمتر می‌شود و هرچقدر به سمت شاخص صفر حرکت کند میزان فساد بیشتر می‌شود».

نمودار ۷. میزان فساد سیاسی و اداری

ترکمنستان	۱۷	۱۶۵	۲۰۰۴ - ۲۰۲۴
برمه	۱۶	۱۶۶	۲۰۰۴ - ۲۰۲۴
هائیتی	۱۶	۱۶۷	۲۰۰۲ - ۲۰۲۴
کره شمالی	۱۵	۱۶۸	۲۰۱۲ - ۲۰۲۴
سودان	۱۵	۱۶۹	۲۰۰۳ - ۲۰۲۴
نیکاراگوئه	۱۴	۱۷۰	۲۰۰۱ - ۲۰۲۴
مغادل گینه	۱۳	۱۷۱	۲۰۰۵ - ۲۰۲۴
اریتره	۱۳	۱۷۲	۲۰۰۴ - ۲۰۲۴
لیبی	۱۳	۱۷۳	۲۰۰۳ - ۲۰۲۴
یمن	۱۳	۱۷۴	۲۰۰۳ - ۲۰۲۴
سوریه	۱۲	۱۷۵	۲۰۰۳ - ۲۰۲۴
ونزوئلا	۱۰	۱۷۶	۲۰۰۱ - ۲۰۲۴
سومالی	۹	۱۷۷	۲۰۰۵ - ۲۰۲۴

در این شاخص در میان ۱۷۷ کشور، کره شمالی در رتبه اسفناک ۱۶۸ ایستاده است.

Global Economy:2025,Corruption perceptions

د) تحلیل روش‌های کنترل همه‌جانبه در کره شمالی (تبلیغات، رسانه، اینترنت و جامعه به‌طور کلی)

حکومت تمامیت‌خواه هدفش تنها این نیست آزادی‌ها را محدود سازد یا آزادی‌های اساسی را از بین ببرد؛ بلکه حکومت شرط لازم برای آزادی یعنی فضای لازم برای حکومت فردی را نیز از بین می‌برد (آرنت، ۱۳۶۶:۳۱۸). تمامیت‌خواهی که در وهله نخست مشروط به امکاناتی دانسته می‌شود که صنعت و فناوری نوین در عصر توده‌ها را در اختیار رژیم قرار می‌دهد. سازمان‌های جدید، ارتباطات و تبلیغات و وسایل کنترل همه‌جانبه، بسیج همه‌جانبه و سازمان دادن وحشت‌آفرینانه زندگی و تفکر تک‌تک شهروندان را فراهم می‌آورند (براکر، ۱۳۸۵:۳۷۵).

حزب برای اعمال قدرت و کنترل کامل بر شهروندان، تقریباً از تمام وسایل ارتباطی و نظارتی از جمله رسانه‌ها، دوربین‌ها، تلفن‌ها و میکروفون‌ها استفاده می‌کند. هر عمل یا گفتاری که کوچک‌ترین نشانه‌ای از بی‌وفایی یا حتی سوءظن را نشان دهد می‌تواند

بلافاصله توسط طرف تشخیص داده شود. در نتیجه کسانی که متهم به خیانت هستند توسط حزب دستگیر، شکنجه و حذف می‌شوند. همه این عناصر می‌توانند ویژگی‌های تعیین‌کننده یک نظام تمامیت‌خواه باشند (Karaca, 2022:4). بر همین اساس، تکنوآرمانشهر به هر سیستمی از باورها و ارزش‌ها اشاره دارد که پیشرفت در علم و فناوری در نهایت یک آرمان‌شهر یا یک جامعه کامل را در آینده نزدیک محقق خواهد کرد. در این جامعه فرضی، کارکردهای حکومت، قوانین و اجتماعی شرایط صرفاً در جهت رفاه همه منافع جمعی شهروندان است؛ اما در تکنو ویرانشهر، این موارد اغلب با وسواس در حفظ یک نظم سرکوبگر مشخص می‌شوند و ویرانشهرها با پیامدهای دوسویه حکومت نخبگان از طریق فناوری پیشرفته و تحمیل یک نظم اجتماعی کاملاً منطقی و کنترل‌شده مشخص می‌شوند. ایدئولوژی‌های هژمونیک تحمیل‌شده توسط حکومت‌های تمامیت‌خواه به دنبال تولید شاخصه‌هایی از این شکل (کنترل فناوریانه) و استفاده گسترده از فناوری‌های تهاجمی برای مداخله و محدود کردن زندگی خصوصی و آزادی شهروندان استفاده می‌کنند که افراد در آن مطیع، قابل کنترل و به اندازه کافی منطبق با دستورها باشند (Elias, 2022:859).

دولت‌های بد فاقد کنترل و تعادل هستند و به نفع حاکمان حکومت می‌کنند تا مردم. شهروندان نمی‌توانند در حکومت خود مشارکت داشته باشند؛ اما دولت‌های ویرانشهری نوع خاصی از بد هستند. آن‌ها از اجبار نامشروع مانند زور، تهدید و «ناپدید شدن» مخالفان برای ماندن در قدرت استفاده می‌کنند (Shames and Atchison: 2020). بر همین اساس، مردم در کره شمالی از دسترسی به رسانه‌های خارجی از جمله فیلم‌های خارجی و سریال‌های تلویزیونی محروم هستند. دسترسی به برنامه‌های تلویزیونی و رادیویی و اینترنت به شدت محدود شده است و تماس‌های تلفنی که عمدتاً در داخل کشور محدود می‌شود، نظارت می‌شود (McCarty, 2016). در دوران قدرت کیم جون‌اون، هم اقدامات وی منجر به ادامه فجایع اقتصادی و غذایی، نقض حقوق بشر و سرکوب سیاسی شده است. سرویس‌های امنیتی فراگیر کنترل خود را حفظ کرده‌اند. وی قابلیت‌های شناسایی تلفن‌ها هوشمندی که به صورت قاچاق وارد می‌شوند (استفاده از تلفن هوشمند برای عموم مردم

در کره شمالی ممنوع است) و جلوگیری از پخش برنامه‌های خارجی را افزایش داد و قوانینی را وضع کرد تا در اختیار داشتن اطلاعات خارجی، از جمله فیلم‌های کره جنوبی، بر اساس قانون «تفکر ضد ارتجاعی» مجازات اعدام داشته باشد (Klingner, 2022; freedomhouse, a2024). رژیم به ندرت اجازه می‌دهد تعداد کمی از کتاب‌ها، فیلم‌ها و برنامه‌های تلویزیونی خارجی در کشور توزیع و پخش شوند (freedomhouse, a2024).

از سوی دیگر، مشروعیت رژیم بر اساس افسانه‌های مقام رهبرش و دروغ‌هایی است که نظام به خوبی برای مردم فراهم می‌کند. رژیم اون، همچنین کره جنوبی را کشوری فقیر نشان می‌دهد که دست‌نشانده ایالات متحده است و وضعیت بسیار بدتر از کره شمالی دارد. برای اینکه مردم این جعل‌ها را باور کنند، رژیم باید از دسترسی به اطلاعات رقابتی جلوگیری کند. این بدگمانی کره شمالی و کنترل دقیق اطلاعات را توضیح می‌دهد. دولت کره شمالی از اقدامات سخت‌گیرانه و خشن اطلاعاتی برای کنترل فناوری‌های ارتباطی استفاده می‌کند. رسانه‌ها و مؤسسات را کنترل می‌کند و بر سیستم ناظران متکی است. مشکلی که دولت کره شمالی با آن مواجه است این است که گشودگی بیشتر و اصلاحات لازم برای اصلاح شکست‌های سیستمی این کشور نیز می‌تواند با ارائه اطلاعات رقیب، پایه‌های رژیم را متزلزل کند (Taro, 2016: 31-32). در توتالیتاریسم، انگیزه آرمانشهری خود ذاتاً ویرانشهری است. به این معنا که میل به ایجاد جامعه‌ای بسیار بهبودیافته که در آن رفتار انسانی به طور چشمگیری برتر از هنجار باشد، حاکی از انحراف ذاتی به سمت روش‌های تنبیهی کنترل رفتار است که به شکلی اجتناب‌ناپذیر منجر به نوعی دولت پلیسی می‌شود (Claeys, 2010: 108).

بر همین اساس، از آنجایی که وفاداری عموم مردم به رژیم کاهش یافته است، سیستم عمدتاً به دستگاه نظامی و امنیتی برای کنترل و اداره مردم متکی شده است. سیستم فعلی در مقایسه با سیستمی که در زمان کیم جونگ‌ایل کار می‌کرد، شکننده‌تر و ناکارآمدتر است (Sakay, 2013: 12). با این حال، باید توجه داشت که حتی اگر کنترل پلیسی در

کره‌شمالی ممکن است پس از فروپاشی اقتصاد کاهش یافته باشد، اجبار و ترور پلیس هنوز بسیار وجود دارد (Silberstein, 2010:10). رژیم از طریق ترس و انحصار اطلاعات، دولت تمامیت‌خواه، خودکامه و تئوکراتیک را اجرا می‌کند. این سازمان از یک دستگاه پلیس مخفی و شبکه‌ای از مخبران برای نظارت مداوم بر جمعیت، نقض حقوق بشر و کنترل جریان اطلاعات استفاده می‌کند. رژیم با انحصار اطلاعات، داستان‌های رسمی ایجاد می‌کند و اطلاعات خارجی را که با نسخه‌های رسمی رقابت می‌کند، مسدود می‌کند. کنترل کامل جامعه یکی از دلایلی است که رژیم می‌تواند به رغم مشکلات اقتصادی، تداوم سیاسی خود را حفظ کند (TaraO, 2016: 5-6). دانشجویان دانشگاه نیز دسترسی کنترل‌شده و پلیسی به اینترنت دارند. آن‌ها باید برای دسترسی، با توجیه نیاز خود به استفاده از اینترنت برای تحقیق در مورد موضوعات تأیید شده، درخواست دهند. امکانات کامپیوتر قفل‌شده است و تاریخچه جستجو نظارت می‌شود و مکانیسم‌های کنترل اینترنت شامل دسترسی محدود به امکانات و نظارت بر استفاده فردی است (Bruk, 2014:3-4). سانسور و نظارت شدید رژیم بر سیستم‌های مخابراتی در کره‌شمالی، کاربران را از تماس قانونی با هر کسی در خارج از کشور یا دسترسی به اینترنت جهانی محدود می‌کند. بر اساس سیستم سونگبون، تنها «شهروندان وفادار» به صورت محدود در یک مکان امنیتی خاص و با نظارت پلیسی حق استفاده از اینترنت جهانی را دارند.

در سیستم سونگبون، کسانی که به جای «وفادار» به عنوان «مردد» یا «خصومت‌طلب» طبقه‌بندی می‌شوند، با تبعیض رسمی در استخدام مواجه می‌شوند، در مسکن فقیرتری زندگی می‌کنند و از فرصت‌های آموزشی محدودی برخوردارند. بستگان مخالفان سیاسی و ایدئولوژیک مظنون، به جرم نسبت فامیلی و وراثتی نیز در معرض مجازات قرار می‌گیرند (freedomhouse, a2024)؛ بنابراین سیستم سونگبون کره‌شمالی نیز، یک سیستم تبعیض‌آمیز دولتی است، سه توافقنامه حقوق بین‌المللی کلیدی را نقض می‌کند: ۱- اعلامیه جهانی حقوق بشر ۲- میثاق بین‌المللی حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی ۳- میثاق

بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی^۱ (Collins, 2012:2). به‌طور کلی، دولت کره شمالی با کنترل و مسدود کردن فناوری اطلاعات و ارتباطات و جلوگیری از ورود داده‌های خارجی به کشور، همان‌طور که هانا آرنست اشاره نمود شرایط و پیش‌فرض‌های لازم برای آگاهی از آزادی فردی از بین می‌برد و در نهایت با تبلیغات کنترل‌شده از این وضعیت تفسیر آرمانشهری به دست می‌دهد؛ اما این واقعیت که رسوخ تدریجی اجتناب‌ناپذیر اطلاعات و فناوری‌های ارتباطی (به ویژه تلفن‌های هوشمند قاچاقی) در کره شمالی می‌تواند افکار عمومی را به سمت این ایده هدایت کند که وضعیت جامعه چیزی جز پاد آرمانشهر و ویرانشهر نیست به تدریج در جامعه کره شمالی در حال افزایش است.

در عرصه سیاست خارجی

تأکید افراطی بر سیاست‌های نظامی سونگون و جوچه در عرصه خارجی

رژیم پیونگ‌یانگ برای ماندن در قدرت به مشروعیت داخلی نیاز دارد که مستلزم متقاعد کردن مردم است با این ادعا که رژیم به دنبال منافع آن‌ها و تأمین آن‌ها است؛ بنابراین باید قوی به نظر برسد. رژیم این تصویر را با سیاست سونگون و با نمایش و گهگاه نشان دادن توان نظامی خود از طریق آزمایش‌های هسته‌ای و موشکی و سایر تحریکات مسلحانه، تقویت می‌کند. با وجود اینکه اقتصاد کره شمالی نابسامان است با این وجود دارای سلاح هسته‌ای با موشک‌های قاره‌پیما و چهارمین ارتش بزرگ جهان از نظر تعداد نیرو است (Tarao, 2016:31-47). این تأکید افراطی در اجرای سیاست‌های نظامی سونگون و تکیه بر جوچه، پیامدهای مهم و ناگواری برای این کشور در عرصه داخلی و خارجی به دنبال داشته است.

الف) اولویت سیاست‌های نظامی (سونگون و جوچه) بر تأمین نیازهای اقتصادی و اساسی جامعه

^۱International Covenant on Civil and Political Rights

رژیم کره شمالی به جای اجرای اصلاحات واقعی برای اقتصاد خود، به جوچه (خود کفایی)، اتخاذ موضعی انزوا طلبانه در عصر جهانی‌گرایی و سیاست سونگون (اول نظامی) تکیه می‌کند که هدایت‌کننده‌ای قابل توجه است. بخشی از منابع کشور به اسلحه و سبک زندگی تجملاتی رهبری است تا مواد غذایی. زمانی که خط استراتژی بیونگجین-کیم ایل سونگ، توسعه هم‌زمان اقتصاد و دفاع ملی را تبلیغ کرد در واقعیت، دکترین بیونگجین-کیم ایل-سونگ به شدت به سمت ارتش متمایل شد و دکترین بیونگجین-کیم جونگ اون در سال ۲۰۱۱ بیشتر بر توسعه سلاح‌های هسته‌ای که قبلاً کشور را منزوی کرده است، تمرکز کرد تا ارائه برنامه‌های اقتصادی (TaraO, 2016:7). در سال ۲۰۱۸، کیم جون اون اظهار داشت که اهداف دوگانه مندرج در بیونگجین محقق شده است و اکنون توسعه اقتصادی در اولویت بیونگجین وی (بر اساس ایدئولوژی جوچه اقتصادی) قرار دارد. از اهداف بیونگجین طرح پنج ساله وی (۲۰۱۶-۲۰۲۱) انتظار می‌رفت که توسعه اقتصادی_مدنی، با رشد اقتصادی و عدم وابستگی به چین و در نتیجه کاهش هزینه‌های دفاعی همراه باشد؛ اما هزینه دفاعی از سال ۲۰۱۶ تا ۲۰۲۱ در سطح ۱۵٫۸ درصد ثابت مانده است و بیونگجین اون نیز دچار شکست شد (Jung Lee, 2024; Kcna, 2025; Jo, 2025)؛ بنابراین بعد از سا ۲۰۲۲؛ کره شمالی بعد از اوکراین (۳۴ درصد) تنها کشوری در جهان است که بیشترین سهم تولید ناخالص داخلی (۱۶ تا ۲۴ درصد) را به هزینه دفاعی اختصاص می‌دهد (Indo-Pacific Defense, 2024; Liang, sipri, 2025:2). این نتایج نشان می‌دهد خط بیونگجین اون، دوباره بر توسعه ارتش متمایل شده است.

کیم جونگ ایل، در ژوئیه ۱۹۹۴ قدرت را به ارث برد و بر قحطی ویرانگر نظارت داشت که در آن بیش از ۲ میلیون نفر از گرسنگی مردند. اما به جای خرید غذا، به دنبال کمک بود که بیشتر آن را به ارتش کره شمالی منتقل کرد. در اوج قحطی در سال ۱۹۹۷، آمریکا بودجه نظامی کره شمالی را ۶ میلیارد دلار تخمین زد. در آن دوران تاریک، ایل سالانه بیش از یک میلیارد دلار صرف برنامه‌های موشکی خود و بیش از ۶۰۰ میلیون دلار برای

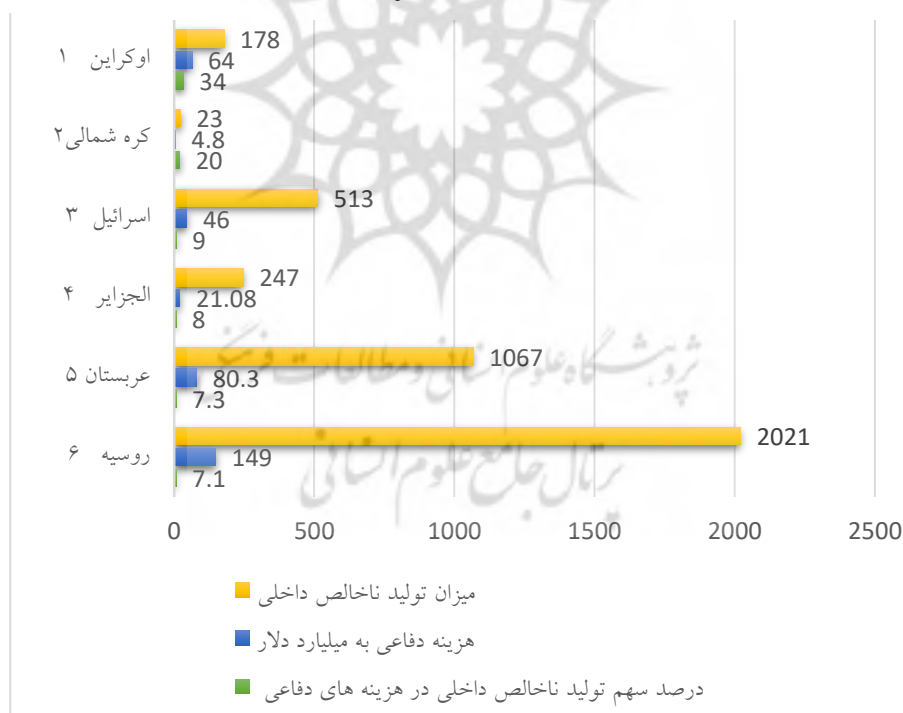
۱: Byungjin استراتژی تعیین سیاست‌های کلی نظام: بیونگجین با هدف ایجاد تعادل بین برنامه تسلیحات هسته‌ای و توسعه مدنی_اقتصادی ایجاد شده بود.

واردات کالاهای لوکس می‌کرد. اگر وی هر سال فقط ۲۰۰ میلیون دلار از ثروت خود را برای غلات خرج می‌کرد و آن را عادلانه تقسیم می‌نمود، هیچ‌کس نمی‌مرد. در عوض، همان‌طور که گزارش کمیسیون تحقیق سازمان ملل در سال ۲۰۱۴ درباره حقوق بشر در کره شمالی ادعا می‌کند، کیم‌جونگ‌ایل مرتکب «عمل غیرانسانی آگاهانه در ایجاد گرسنگی طولانی‌مدت» شده است (Yoon Lee, 2021).

علاوه بر این، از زمان قحطی و در زمانی که این کشور غذا، انرژی و سایر کمک‌ها را دریافت می‌کرد ۴ مورد آزمایش اتمی انجام داد. آزمایش‌های هسته‌ای (۲۰۰۶، ۲۰۰۹، ۲۰۱۳ و ۲۰۱۶) و آزمایش‌های موشکی متعدد. تمرکز کره شمالی بر سونگون به جای تأمین مواد غذایی شهروندان نشان می‌دهد که رژیم تلاش می‌کند تا با تأکید بر ایدئولوژی به جای تأمین نیازهای اولیه، حمایت عمومی را جلب کند (Tarao, 2016: 27)؛ بنابراین؛ سیاست سونگون پیامدهای ناگواری بر اقتصاد این کشور داشته است. فساد و تخصیص نادرست منابع، از جمله پروژه‌های نمایشی، هزینه‌های نظامی در مقیاس بزرگ و توسعه موشک‌های بالستیک و برنامه‌های هسته‌ای آن، منابع موردنیاز برای سرمایه‌گذاری و مصرف غیرنظامی را به شدت کاهش می‌دهد. در سال ۲۰۱۹، ارزیابی شد که کره شمالی بین ۲۲ تا ۲۴ درصد از تولید ناخالص داخلی (بین ۳٫۷ میلیارد دلار تا ۴٫۲ میلیارد دلار در سال ۲۰۱۷ دلار) سالانه بین سال‌های ۲۰۰۷ تا ۲۰۱۷ برای ارتش هزینه کرده است (World Fact. 2020). به عنوان بخشی از سونگون، کیم‌جون‌اون، برنامه موشکی و تسلیحات هسته‌ای را دنبال کرده است (TaraO, 2016: 7). در دوران وی هم منابع از ارتش به نیازهای غیرنظامی، مانند بهبود سیستم بهداشت عمومی هدایت نمی‌شود. وجوه حاصل از سرمایه‌گذاری یا تجارت خارجی نه برای تأمین مواد غذایی افراد دچار سوءتغذیه؛ بلکه برای واردات مواد مرتبط با امور دفاعی و کالاهای لوکس برای نخبگان (وفادار) استفاده می‌شود (Hawk, 2019)؛ اما «توانایی کره شمالی به دلیل پایگاه اقتصادی و فناوریانه محدود آن، به طور فزاینده‌ای در حال تضعیف است» علیرغم توانایی هسته‌ای، کره شمالی با سرمایه‌گذاری بسیار ضعیف در تحقیق و توسعه فناوری‌های انقلاب صنعتی چهارم، توانایی‌های نظامی متعارف روبه‌زوال و عدم تعادل قابل توجه با کره جنوبی در زمینه

فناوری‌ها و سیستم‌های استراتژیک دفاعی مواجهه است (محروق و کریمپوری، ۱۴۰۳: ۱۶۸-۱۶۴). در حالی که سهم هزینه دفاعی از تولید ناخالص داخلی کره شمالی بر خلاف کشورهای دیگر، هیچ تناسبی با میزان تولید ناخالص داخلی و هزینه دفاعی این کشور ندارد و در رده دوم جهان قرار گرفته است. به همین دلیل مردم این کشور به دلیل سیاست افراطی سونگون بیشترین آسیب اقتصادی و انسانی را خواهند دید، مفهومی که در عرصه داخلی و خارجی می‌توان ویرانشهری به‌تمام معنا نامید. در این نمودار میانگین (۲۴ تا ۱۶ درصد) سهم هزینه دفاعی از تولید ناخالص داخلی کره شمالی با رقم ۲۰ درصد محاسبه شده است. در این نمودار فقط رتبه اوکراین به دلیل وضعیت جنگی اضطراری از کره شمالی بالاتر است.

نمودار ۸. رتبه‌بندی کشورها با بیشترین سهم تولید ناخالص داخلی در هزینه‌های دفاعی جهان در ۲۰۲۴ (رنگ سبز)

پرویشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

ب) سلاح هسته‌ای به عنوان محور کانونی ایدئولوژی سونگون در جهت چیرگی جهانی

عموماً پذیرفته شده است که در قرن بیستم ویرانشهری به بیان غالب آرمان‌های آرمانشهری تبدیل می‌شود که بازتاب شکست‌های عظیم جمع‌گرایی تمامیت خواه است (Claeys 2010:109). بر همین اساس، نظام تمامیت خواه نوعی از سیاست خارجی در پیش می‌گیرد که آشکارا در جهت چیرگی جهانی کار می‌کند. تلاش در جهت یافتن چیرگی تام بر کل جمعیت روی زمین و حذف هرگونه واقعیت غیر تمامیت‌خواه رقیب، در ذات رژیم‌های تمامیت‌خواه نهفته است اگر آن‌ها به عنوان هدف نهایی‌شان درصدد کسب فرمانروایی بر جهان نباشند، به احتمال بسیار قوی آنچه را که به دست آورده‌اند از دست خواهند داد (آرنت، ۱۳۶۶: ۳۰۸-۱۸۷).

سیاست خارجی تهاجمی کره شمالی که بر اساس امتیاز سلاح هسته‌ای تعریف می‌شود برای چیرگی بر جهان تعریف شده است. در کنگره حزب رژیم، کیم جونگ‌اون خط اقتصادی هسته‌ای بیونگجین را به عنوان یک استراتژی دائمی تعیین کرد. رژیم کیم-جونگ‌اون همچنان به برداشت خارجی ضد امپریالیستی و ضدآمریکایی از خاندان خود پایبند است. وی احساس محاصره را آشکار کرد که نیروهای امپریالیستی، از جمله ایالات متحده، همچنان امنیت آن را به‌طور جدی تهدید می‌کنند. این تصور منجر به این باور کورکورانه شد که فقط سلاح‌های هسته‌ای می‌توانند از امنیت کشور محافظت کنند. رژیم وی نه تنها قصد کنار گذاشتن سلاح‌های هسته‌ای خود را ندارد، بلکه اراده خود را برای تقویت بیشتر قابلیت‌های هسته‌ای خود ابراز کرده است؛ بنابراین، مقاومت شدیدی را در برابر تحریم‌های جامعه بین‌المللی علیه کره شمالی که خواهان کنار گذاشتن سلاح‌های هسته‌ای بود اتخاذ کرد (Korea Institute, 2016:58)؛ بنابراین تلاش کره شمالی برای دستیابی به تسلیحات هسته‌ای اغلب به عنوان پاسخی «عقلانی» به الزامات استراتژیک این کشور مبنی بر امنیت ملی و بقای رژیم توصیف می‌شود (Hill, 2017).

برنامه تسلیحات هسته‌ای کره شمالی نه تنها برای ایالات متحده، بلکه برای چین، ژاپن و کره جنوبی نیز نگران‌کننده است (tarao, 2016:79). دستیابی به تسلیحات هسته‌ای،

موشکی و سلاح‌های کشتار جمعی جزئی از سیاست سونگون (اولویت نظامی) و جوچه (خودکفایی دفاع ملی) این کشور محسوب می‌شود. در نتیجه تحریم همه‌جانبه بین‌المللی علیه کره شمالی به دلیل آزمایش‌های خطرناک هسته‌ای اعمال شد. تمرکز پیونگ‌یانگ بر آزمایش‌های هسته‌ای و موشکی موجب تحریم‌های سازمان ملل شد که گزینه‌های تجاری کره شمالی با جهان را بیشتر محدود می‌کند (Tarao, 2016:29). در طول سال ۲۰۱۷، ادامه آزمایش‌های هسته‌ای و موشکی کره شمالی منجر به تشدید تحریم‌های سازمان ملل شد که منجر به ممنوعیت کامل بخش‌های صادرات کره شمالی و محدودیت شدید واردات کلیدی شد (WorldFactbook, 2021). رژیم تحریم‌های بین‌المللی علیه کره شمالی، قوی‌ترین و جامع‌ترین مجموعه تحریم‌هایی است که در حال حاضر علیه یک کشور اعمال می‌شود.

با این اوصاف، کره شمالی یکی از منزوی‌ترین کشورهای جهان و یکی از فقیرترین کشورهای آسیایی است. برنامه تسلیحات هسته‌ای و سیستم سرکوبگر آن، رژیم را در جهان به‌طور فزاینده منزوی کرده است. اگر دولت از گشایش و اصلاح امتناع کند، ناتوانی آن مشروعیتش را تضعیف می‌کند و نظام فروپاشیده و نابودی را تسریع کند (Tarao, 2016:6). علاوه بر تحریم‌های سازمان ملل، ایالات متحده و اتحادیه اروپا که اعمال شده بود؛ ژاپن، استرالیا، نیوزلند، سنگاپور، کانادا، چین، سوئیس و کره جنوبی نیز تحریم‌های خود را دارند. در سپتامبر ۲۰۱۶، ایالات متحده برای اولین بار تحریم‌های ثانویه را علیه شرکت‌ها و مدیران چینی به اتهام معاملات غیرقانونی با کره شمالی اعمال کرد. با این حال، در کنگره حزب، کره شمالی اراده خود را برای «افزایش بیشتر نفوذ بین‌المللی و توسعه فعالانه روابط خارجی خود و به شیوه‌ای چندوجهی بر اساس توانایی‌های هسته‌ای خود» اعلام کرد. علاوه بر این، بر «توسعه روابط خارجی متناسب با وضعیت یک کشور قدرت هسته‌ای به‌منظور مقابله با تجاوزات دولت ضد امپریالیستی» اصرار داشت.

کیم جون‌اون همچنین تأکید کرد که برای رسیدن به شاهکار استقلال جهانی (جوچه) به طور مستقل، باید از جایگاه یک قدرت هسته‌ای فراتر رفت و با تقویت کیفی «نیروی هسته‌ای» به «قدرت هسته‌ای در شرق» تبدیل شد (Korea Institute, 2016:60). بر همین

اساس در سپتامبر ۲۰۲۲، کره شمالی قانون هسته‌ای ویرانگر جدیدی را تصویب کرد که بر اساس آن، کیم جونگ‌اون اختیار تام در مورد تمام تصمیمات مربوط به سلاح‌های هسته‌ای را دارد و در صورتی که وی توسط نیروهای متخاصم مورد سوء قصد قرار بگیرد، «حمله هسته‌ای به طور خودکار و فوری انجام خواهد شد».

علاوه بر این، کیم جونگ‌اون خواستار «افزایش تصاعدی» زرادخانه هسته‌ای این کشور در سال ۲۰۲۳ برای مقابله با اقدامات خصمانه ادعایی واشنگتن و سئول شد (BTI, 2024:33)؛ بنابراین، اذعان به تهدیدات امنیتی، کره شمالی را مجبور می‌کند تا منابع محدود خود را به ارتش خود اختصاص دهد که در نتیجه مشکلات اقتصادی و در نتیجه احساس ناامنی قوی‌تر ایجاد می‌کند. این منجر به چرخه معیوبی می‌شود که زمینه موسوم به «مسئله کره شمالی» از جمله مسئله هسته‌ای حل‌نشده را تشکیل می‌دهد (Yongchun, 2015:239)؛ بنابراین آزمایش سلاح‌های هسته‌ای توسط کره شمالی و اقدام به تهدید آمریکا، کره جنوبی و ژاپن به حمله جهانی هسته‌ای، این کشور را دچار انزوای جهانی و تحت شدیدترین تحریم‌ها بین‌المللی قرار داده است که منجر به فقر و ویرانی گسترده و ورشکستگی اقتصادی در این کشور شده است و این ویرانشهری ممکن است به فروپاشی همه‌جانبه این نظام سیاسی بیانجامد.

نتیجه‌گیری

واقعیت‌ها و تجزیه و تحلیل داده‌ها و آمارها نشان می‌دهد که آن‌ها از وضعیت آرمانشهری تفسیر نادرست ارائه می‌دهند. درحالی‌که ویژگی‌ها و اصول آرمانشهری برخلاف ویژگی‌های نظام سیاسی تمامیت‌خواه است، نظام تمامیت‌خواه همانطور گریگوری کلیز اشاره نمود نقطه شروع خود را ویرانشهر قرار می‌دهند که به اشتباه از این وضعیت تمامیت‌خواهی یعنی، سرکوب شدید جامعه مدنی، انسداد و سانسور شدید اطلاعات و... تفسیر آرمانشهری به دست می‌دهد. نظام کره شمالی برای برون‌رفت وضعیت ویرانشهری باید به اصلاحات سیاسی و اقتصادی بپردازد؛ اما این اصلاحات باعث می‌شود که داده‌ها و اطلاعات به جامعه ورود و رسوخ کند و اگر فناوری اطلاعات در جامعه کره افزایش یابد کنش نیروهای گریز از مرکز بیشتر می‌شود تا به سرنگونی نظام منتهی می‌شود. در اینجا

کره شمالی با پارادوکس گریزناپذیری روبه‌رو است و نمی‌تواند ورود فناوری اطلاعات و ارتباطی را به سیستم تزریق کند. این کشور به دلیل اتخاذ سیستم تبعیض سونگبون، ظرفیت و توانایی توسعه سیاسی و اقتصادی را از دست داده است.

ایدئولوژی جوچه در خودکفایی اقتصادی، سیاسی، نظامی در عرصه داخلی و خارجی نیز با شکست مواجه شده است و رهبران این کشور نیز به این شکست معترف‌اند. علاوه بر آن خودکفایی جوچه در قابلیت‌های نظامی و هسته‌ای نیز موج تحریم‌های شدید بین‌المللی را علیه این کشور در پی داشته است. اتخاذ ایدئولوژی سوریونگ و سیاست نظامی سونگون نیز موجب کاهش توسعه اقتصادی و اصلاحات اقتصادی شده و در نتیجه تحریم‌های همه‌جانبه بین‌المللی و انزوای جهانی را برای این کشور در پی داشته است. باین حال، بسیاری از تحلیل‌ها در پیش‌بینی فروپاشی و سقوط نظام کره شمالی به اشتباه صورت گرفته است و حتی اندیشمندان و کارشناسان با تجربه سیاسی نمی‌توانند پیش‌بینی کنند که تنها نظام باقی‌مانده تمامیت خواه در نظام بین‌الملل تقریباً در چه زمانی دچار فروپاشی می‌شود؛ زیرا این کشور تحت بیشترین تحریم‌های فلج‌کننده بین‌المللی قرار دارد و از میزان تاب‌آوری بالا و مقاومت فوق‌العاده برخوردار است.

لغو تحریم‌ها و دسترسی این کشور به بازارهای بین‌المللی نیازمند مذاکرات هسته‌ای و توافق با کشورهای طرف مذاکره یعنی آمریکا است. در این مذاکرات درواقع خلع سلاح هسته‌ای، مستلزم دست کشیدن از ایدئولوژی سونگون و جوچه است؛ بنابراین مذاکرات هسته‌ای کیم جون‌اون با آمریکا و قدرت‌های جهانی با بن‌بست و پارادوکس عجیبی روبه‌رو شده است.

تعارض منافع

هیچگونه تعارض منافع در این مقاله وجود ندارد.

ORCID

Mohammad
Karampouri

<https://orcid.org/0000-0002-1673-0265>

Seyed Hosein
Athari

<https://orcid.org/0000-0001-7332-4848>

منابع

- آرنت، هانا. (۱۳۶۶). *توتالیتاریسم*. ترجمه: محسن ثلاثی. تهران: نیایا، محمد رضا. (۱۳۹۱). *مقدمه‌ای بر روش تحقیق در علوم انسانی*. تهران: سمت.
- روویون، فردریک. (۱۳۸۵). *آرمانشهر در تاریخ اندیشه غرب*. ترجمه: عباس باقری. تهران: نشر نی.
- خسروی، حسن. (۱۳۹۹). *تحلیل مؤلفه‌های توتالیتاریسم در کره شمالی*. مطالعات بین‌المللی، ۴(۱۶)، ۴۷-۶۵.
- پوپر، کارل. (۱۳۸۰). *جامعه باز و دشمنان آن*. ترجمه: عزت فولادوند. تهران: شرکت سهامی انتشارات خوارزمی.
- دیتیش براخر، کارل. (۱۳۸۵). *توتالیتاریسم*. گردآوری: فیلیپ پی وینر و آیزیا برلین. از کتاب *فرهنگ اندیشه‌های سیاسی* (۳۷۴-۳۸۷). ترجمه: خشایار دیهیمی. تهران: نشر نی.
- محروق، فاطمه و کرمپوری، محمد. (۱۴۰۳). *تحول فناوری در راهبرد امنیتی و دفاعی کره جنوبی؛ درس گفتارهایی برای ایران*. فصلنامه روابط خارجی، ۱۶(۳)، ۱۴۷-۱۸۰.
- قادری، حاتم. (۱۳۹۳). *اندیشه‌های سیاسی در قرن بیستم*. تهران: سمت.

References

- Burbage, M. (2017, Sep 14). *Modes of Control in Dystopian Fiction*. <https://medium.com/@meganxburbage/modes-of-control-in-dystopian-fiction-2caf645e44ee>
- Bank of Korea (2024). Gross Domestic Product Estimates for North Korea in 2023. *RELEASE PRESS*, Retrieved from: <https://www.bok.or.kr/fileSrc/eng/82d402a43bf04f9ebaed90911d33510c/1/2668e34afd964b39b6e847285cd3d16d.pdf>

Bruce, S. T. (2014). Information Technology and Social Controls in North Korea. *Korea Economic Institute of America*, Retrieved from: http://www.keia.org/sites/default/files/publications/2014_aps_scottbruce.pdf

BTA (2024). North Korea Country Report 2024. Retrieved from: https://bti-project.org/content/en/downloads/reports/country_report_2024_PRK.pdf

Claeys, G (2013). Three Variants on the Concept of Dystopia. In Fatima Vieira (Ed.), *Dystopian Matters: On the Page, on Screen, on Stage* (pp.14-18). Cambridge Scholars Publishing.

Claeys, G. (2017). *Dystopia: A Natural History: A study of Modern Despotism, Its Antecedents, and Its Literary Diffractions*. Oxford University Press.

Claeys, G. (2010). *the origins of dystopia: Wells, Huxley and Orwell*. Cambridge University Press.

Collins, R. (2012). *Marked for Life: Songbun North Korea's Social Classification System*. The Committee for Human Rights in North Korea: Printed in the United States of America. Retrieved from: https://www.hrnk.org/wp-content/uploads/pdfs/publications/eng/HRNK_Songbun_Web.pdf

Elias, B. S. (2022). The Social Shaping of the Metaverse as an Alternative to the Imaginaries of Data-Driven Smart Cities: A Study in Science, Technology, and Society. *Smart Cities: A Study in Science, Technology, and Society*, 5(3), 832–874.

Freedomhouse. (a2024). North Korea. Retrieved from: <https://freedomhouse.org/country/north-korea/freedom-world/2024>

Freedom house. (b2024). Freedom House rates people's access to political rights and civil liberties in 208 countries. Retrieved from: <https://freedomhouse.org/country/scores>

FAO (a2023). Democratic People's Republic of Korea. Retrieved from: <https://www.fao.org/faostat/en/#country/116>

FAO (b2023). Low-Income Food-Deficit Countries (LIFDCs). Retrieved from: <https://www.fao.org/member-countries/lifdc/en>

FAO (C2023). The State of Food Security and Nutrition in the World 2023. Publication: the United Nations, Rome FAO. Retrieved from: <https://openknowledge.fao.org/bitstreams/1f66b67b-1e45-45d1-b003-86162fd35dab/download>

Indo-Pacific Defense FORUM. (2024). North Koreans starve amid regime's military spending, arms deal with Russia. Retrieved from: <https://ipdefenseforum.com/2024/02/north-koreans-starve-amid-regimes-military-spending-arms-deal-with-russia/>

Globaleconomy. (2022). A. Business and economic data for 200 countries.2007-2021: Economic decline index. Retrieved from: <https://www.theglobaleconomy.com/compare-countries>.

Globaleconomy. (2025). *Corruption perceptions - Transparency International - Country rankings*. Retrieved from: https://www.theglobaleconomy.com/rankings/transparency_corruption/

Globaleconomy. (2025). *State legitimacy index*. Retrieved from: https://www.theglobaleconomy.com/rankings/state_legitimacy_index/

Globaleconomy. (2025). GDP, current U.S. dollars - Country rankings. Retrieved from: https://www.theglobaleconomy.com/rankings/GDP_current_USD/

Gentile, E. (2013). Total and Totalitarian Ideologies. In Michael Freeden and Marc Stears (Ed.), *The Oxford Handbook of Political Ideologies (1-21)*. Oxford Handbooks Online. <https://doi.org/10.1093/oxfordhb/9780199585977.013.0035>

- HILL, C. (2017). *North Korea's Real Strategy*. Project-syndicate, Retrieved from: <https://www.project-syndicate.org/commentary/north-korea-nuclear-program-invasion-by-christopher-r-hill-2017-06>
- Hawk, D. (2019). Would a Nuclear Accord Change Much Inside North Korea? *Freedomhouse*, Retrieved from: <https://freedomhouse.org/article/would-nuclear-accord-change-much-inside-north-korea>
- Jo, H. (2025). North Korea: sidelining economic development to prioritise strategic weapons? *The International Institute for Strategic Studies*, Retrieved from: https://www.iiss.org/ar_BH/online-analysis/military-balance/2020/07/north-korea-defence-policy-strategic-weapons/
- Jung, LEE. (2024). North Korea's Economy in the First Half of 2024. Retrieved from: <https://www.globalnk.org/publication/view.php?cd=COM000159&ctyp e=1>
- KOEN, V. and BEOM, J. (2020). *North Korea: The Last Transition on Economy? Organisation for Economic Co-operation and Development (OECD)*, Retrieved from: <https://www.oecd.org/officialdocuments/publicdisplaydocumentpdf/?cote=ECO/WKP%282020%2915&docLanguage=En>
- KARACA, G. (2020). TOTALITARIAN WORLDS: NINETEEN EIGHTY-FOUR AND V FOR VENDETTA. *ETÜ Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi (ETÜSBED)*, 14, 01-20.
- Korea Institute for National Unification (2016). Evaluation and Future Outlook of the 7th Congress of the Workers' Party in North Korea. *KINU Unification: Seoul (in Korean)*, Retrieved from: file:///C:/Users/z36/Downloads/0001476791.pdf
- KCNAWATCH. (2021). On Report Made by Supreme Leader Kim Jong Un at 8th Congress of WPK. Retrieved from: <https://kcnawatch.xyz/newstream/1610155111-665078257/on-report-made-by-supreme-leader-kim-jong-un-at-8th-congress-of-wpk/>

- Klingner, B. (2022). North Korea in 2022: What a Former CIA Expert Thinks Kim Jong-un Will Do Next. *The heritage Foundation*, Retrieved from: <https://www.heritage.org/asia/commentary/north-korea-2022-what-former-cia-expert-thinks-kim-jong-un-will-do-next>
- KEI, (2025). north korea: trade with world. Retrieved from: <https://keia.org/korean-economic-data/>
- Lankov, A. (2017). North Korea Controls Its People by Keeping Them in The Dark about the Country's History. Retrieved from: <http://www.rfa.org/english/commentaries/parallel-thoughts/history-propaganda-03032017151822.html>
- Lankov, A. (2013). *The Real North Korea: Life and Politics in the Failed Stalinist Utopia*. Oxford University Press.
- Litwack, E. B. (2020). *Todorov on Totalitarianism, Scientism, and Utopia*. Published online by Cambridge University Press.
- MariusGrec, E (2016). Ideological Utopia in Totalitarianism: The Stalinist Political Religion. *Department of History: CEU*, Retrieved from: https://www.researchgate.net/publication/301625518_Ideological_Utopia_in_Totalitarianism_The_Stalinist_Political_Religion
- Matsuo, T. (2021). Political Obstacles in Getting Humanitarian Aid to North Korea. *KEI*, Retrieved from: <https://keia.org/the-peninsula/political-obstacles-in-getting-humanitarian-aid-to-north-korea/>
- Myers, B.R. (2012). Book Analysis: Illusive Utopia: Theater, Film, and Everyday Performance in North Korea by Suk-Young Kim. *TDR / The Drama Review*, 56(4),188-190
- McCarty, M. (2016). North Korea as a Dystopian Society. Retrieved from: <https://prezi.com/f9ibrouwq-k/north-korea-as-a-dystopian-society/>
- O, Tara (2016). *The Collapse of North Korea Challenges, Planning and Geopolitics of Unification*. Macmillan Publishers Ltd, London.

- Shames, S. and Atchison, A. (2020). *Are we living in a dystopia? Theconversation*. Retrieved from: <https://theconversation.com/are-we-living-in-a-dystopia-136908>
- Sakay, T. (2013). North Korea's Political System. *Journal of World Affairs*, 61(2), 46-59.
- Silberstein, B, K. (2010). North Korea: Fading Totalitarianism in the Hermit Kingdom. *Research Institute of Industrial Economics*, 836,1-23.
- Liang and et.al (2025). TRENDS IN WORLD MILITARY EXPENDITURE, 2024. *sipri fact sheet*, Retrieved from: https://www.sipri.org/sites/default/files/2025-04/2504_fs_milex_2024.pdf
- United Nations. (2019). Millions need food assistance in North. Retrieved from: <https://media.un.org/en/asset/k1r/k1r877gl0p>
- World-factbook. (a 2021). *Explore All Countries /Korea, North East Asia/Southeast Asia. Economy: Economic overview*, Retrieved from: <https://www.cia.gov/the-world-factbook/countries/korea-north>
- YoungKim, S. (2010). *Illusive Utopia Theater, Film, and Everyday Performance in North Korea*. the University of Michigan Press.
- Yongchun, L. (2015). North Korea's Guiding Ideology and Its Impact. C. P. Freeman (Ed.), *China and North Korea* (pp.225-240). Published by Palgrave Macmillan.
- Yoon Lee, S. (2021). Kim Jong Un's decade in power: Starvation, repression and brutal rule – just like his father and grandfather. *the conversation*. Retrieved from :<https://theconversation.com/kim-jong-uns-decade-in-power-starvation-repression-and-brutal-rule-just-like-his-father-and-grandfather-173809>.

Translated References into English

- Bracher, K. D. (2006). Totalitarianism. In I. Berlin and P. P. Wiener (Eds.), *Dictionary of the History of Ideas: The Culture of Political Thought*(pp.374-

387). Translated by: Khashayar Deyhimi. Tehran: Nay Publishing. [In Persian]

Ghaderi, H. (2014). *Political Thoughts in the Twentieth Century*. Tehran: Samt. [In Persian]

Hannah, A. (1987). *Totalitarianism*. Translated by Mohsen Salasi. Tehran: Javidan Publishing Organization. [In Persian]

Hafeznia, M. R. (2012). *An Introduction to Research Methods in the Humanities*. Tehran: Samt. [In Persian]

Khosravi, H. (2020). Analysis of the Components of Totalitarianism in North Korea. *International Studies Journal (ISJ)*, 16(4), 47-65. [In Persian]

Mahrough, F. and Karampouriy, M. (2024). Technological Evolution in South Korea's Security and Defense Strategy; Lessons for Iran. *Foreign Relations*, 16(3), 147-180.

Popper, K. (2002). *The Open Society and Its Enemies*. Translated by: Ezzat Foladvand. Tehran: Kharazmi Publications. [In Persian]

Rouvillois, F. (2006). *L'utopie: introduction choix de textes commentares*. Translated by: Abbas Bagheri. Tehran: Nay Publishing. [In Persian]

#

#استناد به این مقاله: کریمپوری، محمد و اطهری، حسین. (۱۴۰۴). ناسازه آرمانشهر و ویرانشهر در دولت کره شمالی. *دولت‌پژوهی*، ۱۱ (۴۱)، ۲۹۷-۳۴۲.

Doi: 10.22054/tssq.2025.70459.1344

The State Studies Quarterly is licensed under a Creative Commons Attribution-Non Commercial 4.0 International License